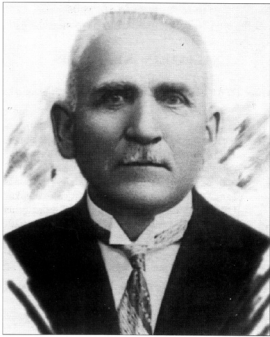
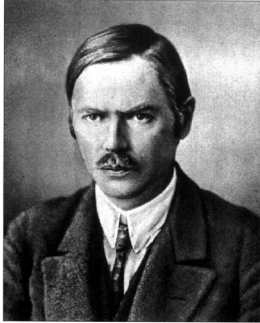
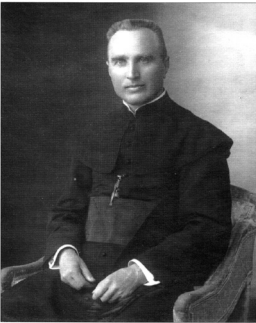
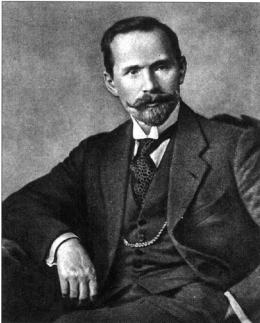
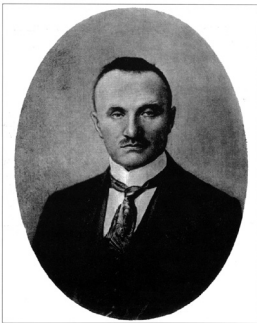
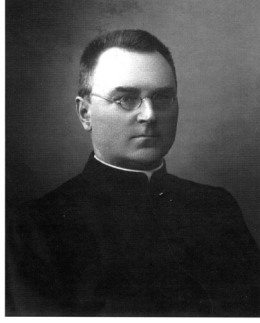
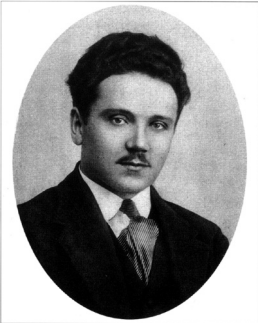

LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS – VASARIO 16-osios – 92-oji ŠVENTĖ!

Nepriklausomybės Akto paskelbimo signatarai

 <i>L. Bronaichas</i>	 <i>A. J. Basanavičius</i>	 <i>M. Rūžickas</i>	 <i>K. Birauskis</i>	 <i>R. Kvykšys</i>
 <i>P. Klimas</i>	 <i>J. Ramo</i>	 <i>S. Kabanovas</i>	 <i>M. Klonas</i>	 <i>P. Karutavičius</i>
 <i>A. Petulis</i>	 <i>A. Anušis</i>	 <i>S. Černigajus</i>	 <i>J. Kaugas</i>	 <i>A. Stulginskis</i>
 <i>A. J. Klys</i>	 <i>K. Saulys</i>	 <i>J. Sėrnas</i>	 <i>J. Vaitiekaitis</i>	 <i>J. Bilevicius</i>

Prašome skaityti Kovo 11-osios Akto signataro dr. Leono Milčiaus straipsnį „Kelias į Vasario 16-ąją“. Pradžia 4 puslapyje.

Gerbiami tautiečiai, mieli viso pasaulio lietuviai!

Vasario 16 - oji – visų mūsų širdžiai brangi šventė, vieni-janti ir jungianti viso pasaulio lietuvius, nepamirštančius savo tėvynės. Ši ypatinga diena primena mums 1918 m. pasirašyto Lietuvos Nepriklausomybės Akto reikšmę, sutel-kiant mūsų tautą valstybės atkūrimui. Jis paliudijo mūsų kaimynams ir pasauliui mūsų gyvastį ir laisvės troškimą.

Su dideliu dėkingumu prisimename Nepriklausomybės akto signatarus bei visus iškilius Lietuvos žmones, be kurių pasiaukojančio darbo, pastangų, išsaugotos vilties kovoje už tėvynės nepriklausomybę ir ištikimybės laisvės idealams neįsivaizduojame šiuolaikinės, modernios, atviros pasauliui ir naujovėms Lietuvos.

Vasario 16 - osios aktas ir šiandien telkia visus pasaulio

lietuvius patriotiškumui ir lietuvybės – savo tėvų ir protėvių palikimo – išsaugojimui.

Linkiu Jums visiems, brangūs tautiečiai, vienybės ir stiprybės. Dėkoju Jums už Jūsų pastangas lietuvybei remti ir puoselėti. Išlaikykime drauge mūsų laisvės dokumento dva-sią, brangindami savo lietuvišką tapatybę, susietą istorijos, kalbos ir kultūros saitais, nacionalinę savigarbą, paveldą ir papročius. Tvirtinkime meilę tėvynei kasdieniniais savo darbais.

Dalia Grybauskaitė
 Lietuvos Respublikos Prezidentė
 2010 vasario 12 diena
 Vilnius

Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministras

Mieli ir brangūs tautiečiai,

Pasitinkame Lietuvos Valstybės atkūrimo dienos – vienos svarbiausių datų mūsų ilgaamžėje istorijoje, 92-ąsias metines. Vasario 16 –oji įkūnija mūsų Tautos tvirtybę, laisvės, tiesos ir vienybės siekius.

Šie siekiai vedė mūsų atgimusią valstybę patriotizmo ir pilietiškumo keliu, lydejo laisvės kovų dalyvių, neleido pasiduoti priespaudai ir galiausiai atvedė į 1990 m. – Nepriklausomybės atkūrimą.

Tvirtai tikiu, kad diplomatinės tarnybos ir lietuvių organizacijų bendradarbiavimą grįsime tarpusavio pagarba, nuoširdumu ir atvirumu, savo ryžtą, žinias ir patirtį skirsime Lietuvos gerovei kurti.

Nepaisydami kylančių sunkumų, išlikime solidarūs ir stiprinkime lietuvišką pasaulejautą - savo kalbą, kultūrą, papročius, lituanistinę mokyklą ir šeimose ugdykite mūsų jaunąją kartą meilės ir pagarbos Tėvynei Lietuvai ir pilietiškumo dvasia, kasdieniu darbu puoselėkite bendruomeniškumą.

Nuoširdžiai sveikindamas Jus su Vasario 16-ąją, linkiu, kad mūsų bendri laimėjimai, suteiktų mums stiprybės toliau kartu kurti Mūsų Lietuvą. Kad ir kurioje pasaulio vietoje gyventume – esame Viena Bendruomenė, Viena Tauta, Viena Lietuva!

Nuoširdžiai Jūsų,

Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministras
Audronius Ažubalis

B. OBAMA PASVEIKINO V. JANUKOVYČ

Jungtinių Valstijų vadovas Barack Obama vasario 11 d. vakare paskambino Viktorui Janukovyčiui ir pasveikino jį su pergale Ukrainos prezidento rinkimuose, kuriuos pavadino dar vienu žingsniu į demokratiją.

Prorusišką laikomas V. Janukovyč vasario 7 d. vykusiuose rinkimuose pusketvirto proc. balsų aplenkė ministrę pirmininkę Juliją Tymošenko, kuri dar nepripažino pralaimė-

jimo, o jos partija tvirtina, kad balsai buvo klastojami. Tuo tarpu tarptautiniai stebėtojai ir Vakarų šalys sveikino šiuos rinkimus, kurie, pasak jų, buvo sąžiningi.

„Šis taikus Ukrainos rinkimų politinės valios pareiškimas yra dar vienas pozityvus žingsnis stiprinant demokratiją Ukrainoje“, - priduriama pareiškimе. Jame pažymima, kad B.Obama ir V.Janukovyč

sutarė dėl būtinybės tęsti bendradarbiavimą branduolinio ginklo neplatavimo srityje ir palinkėjo vienas kitam, kad jų šalių sportininkus lydėtų sėkmė vasario 12 d. Vankuveryje prasidedančiose žiemos olimpinėse žaidynėse.

Kadenciją baigiantis Ukrainos prezidentas Viktor Juščenko laikomas labiau provakarietišku pažiūrų nei V.Janukovyč, kuris tapęs valstybės vadovu veikiausiai palaikys glaudesnius santykius su Maskva, o ne JAV ir ES. **LRT**

JAV prez. D. Roosevelt raštų likimas. JAV prez. Barack Obama pasirašė įstatymą, kad prezidento D. Roosevelt visi raštai, korespondencijos bei dokumentai būtų perduoti Roosevelt'o prezidentinei bibliotekai. Tačiau kai kurie slapti raštai yra jo buvusios sekretorės Grace Tully žinioje. Ji buvo jo sekretorė nuo 1929 metų, kai D. Roosevelt buvo New York valstijos gubernatorius ir vėliau prezidentas ir iki jo mirties 1945 metais. Dabar ir ji mirusi, bet jos žinioje laikytų dokumentų 24 dėžės palikuonių vis neperduodamos viešam archyvų naudojimui. Nuotraukoje prezidentas Delano Roosevelt su Grace Tully 1938 metais Baltuosiuose rūmuose.

AP

Mieli tautiečiai,

Sveikinu jus Vasario 16-osios – Lietuvos valstybės atkūrimo proga ir kviečiu deramai paminėti šią vieną svarbiausių mūsų valstybės istorinių datų. Švęsdami prisiminkime, kad esame viena tauta ir kad mūsų susitelkime bei vienybėje slypi mūsų jėga. Būkime geranoriški vieni kitiems, dalinkimės džiaugsmiais ir rūpesčiais, o svarbiausia nestokokime optimizmo ir visuomet turėkime vilties. Tegul kasdieniniai rūpesčiai neužgožia mokėjimo džiaugtis ir didžiulis savo Tėvyne.

Lietuvos valstybė atkurta pasiaukojančiu žmonių darbu, bendromis visos tautos jėgomis. Susimąstykime ir šiandien, ką kiekvienas galime duoti Lietuvai, kokiais darbais prisidėti prie jos gerovės kūrimo. Gražios Jums Vasario 16-osios! Nuoširdžiai Jūsų,

Lietuvos Generalinė konsulė Skaistė Aniulienė

SVEIKINIMAI LIETUVOS DIPLOMATIJOS VADOVUI

Vilnius, vasario 11 d. (ELTA). Ketvirtadienio Seime prisiekusį užsienio reikalų ministrą Audronių Ažubalį pasveikino ir NATO generalinis sekretorius Anders Fogh Rasmussen, ir Europos Sąjungoje pirmininkaujančios Ispanijos bei kaimyninių šalių diplomatijos vadovai.

Kartu su NATO vadovu A. Ažubalis telefonu aptarė energetinio saugumo klausimus, Lietuvos dalyvavimą Afganistano valstybės atkūrimo ir naujos Aljanso Strateginės koncepcijos rengimą ir sulaukė kvietimo artimiausiu metu apsilankyti Aljanso būstinėje Briuselyje.

Lietuva, pasak ministro, toliau visomis išgalėmis prisidės prie saugumo užtikrinimo ir valstybės atkūrimo Afganistane bei vadovaus Goro provincijos atkūrimo grupei.

A. Ažubalis pareiškė esąs pasirengęs glaudžiai bendradarbiauti rengiant Aljanso Strateginę koncepciją, kurioje būtų numatytas atsakas į šandienos grėsmes NATO šalių narių ir pasauliniam saugumui, teigiama Užsienio reikalų ministerijos (URM) pranešime.

Ministras pirmąją savo darbo dieną spėjo telefonu pabendrauti ir su Europos saugumo ir bendradarbiavimo organi-

zacijos (ESBO) generaliniu sekretoriumi Marc Perrina de Brichambaut. Pokalbio metu aptartas Lietuvos pasirengimas pirmininkauti ESBO. Pasak A. Ažubalio, Lietuva, siekdama kuo geriau atlikti pasirengimo darbus, yra suinteresuota glaudžiai bendradarbiauti ir keistis informacija su ESBO sekretoriatu. Ministras pažymėjo, kad Lietuva sieks išlaikyti ESBO vaidmenį tarptautiniuose santykiuose ir toliau jį stiprins.

A. Ažubalis per pokalbį su šį pusmetį ES pirmininkaujančios Ispanijos užsienio reikalų ministru Miguel Angel Martinos pasveikino ambicingą Ispanijos pirmininkavimo programą, kurioje numatyti tokie prioritetai, kaip energetinis saugumas, ūkio augimo skatinimas, ES biudžeto peržiūra ir Rytų partnerystės iniciatyva.

Pasak A. Ažubalio, Rytų partnerystės iniciatyvos sėkmė daug priklausys nuo to, kaip bus sprendžiami klausimai, susiję su Ispanijos pasiūlymais dėl bevizio režimo, todėl jie turi būti detalai apsvaistyti ES. Lietuvos užsienio reikalų ministras pabrėžė Lietuvos suinteresuotumą aktyviai prisidėti prie ES užsienio energetikos politikos plėtros ir Rytų partnerystės iniciatyvos įgyvendinimo.

PREZIDENTĖ NESVARSTO „KLAIPĖDOS NAFTOS“ KLAUSIMO

Vilnius, vasario 12 d. Prezidentė Dalia Grybauskaitė kategoriškai pasisako prieš strateginių objektų pardavimą, todėl nemato reikalo Valstybės gynimo taryboje svarstyti klausimo dėl „Klaipėdos naftos“, kurią Lietuva atsisako parduoti Lenkijos bendrovei. „Prezidentės principas yra ne Lietuvos išpardavimas, o Lietuvos išsaugojimas“, - sakė prezidentės atstovas spaudai Linas Balsys.

Apie galimą minėtų klau-

simų svarstymą Valstybės gynimo taryboje užsiminė Seimo pirmininkė Irena Degutienė. Lenkijos koncernas „PKN Orlen“ siekia perimti valstybės valdomą „Klaipėdos naftą“ arba įsigyti dalį jos akcijų, tačiau Lietuvos vyriausybė kategoriškai su tuo nesutinka. Šis Lenkijos bendrovės siekis siejamas su pastaruoju metu suaktyvėjusiomis kalbomis, kad „PKN Orlen“ gali parduoti bendrovę „Orlen Lietuva“ (buvusi „Mažeikių nafta“). **president.lt**

LIETUVIŲ TAUTINĖS MINTIES LAIKRAŠTIS

THE LITHUANIAN NATIONAL NEWSPAPER

DIRVA

TEL. (216) 531-8150

FAX (216) 531-8428

E-mail: dirva@ix.netcom.com

P.O. BOX 19010 CLEVELAND, OHIO 44119-0010

19807 CHEROKEE AVENUE • CLEVELAND, OHIO • 44119

Leidžia Amerikos Lietuvių Spaudos ir Radijo Draugija „Viltis“, Inc.

Algirdas V. Matulionis, Pirmininkas / President

Vytautas Radžius, Redaktorius / Editor

2713 West 71st St, Chicago, IL 60629-2005

Gediminas Markevičius, maketavimas

DIRVA (UPS 157-580)

Postmaster: Send address changes to DIRVA

19807 Cherokee Ave. Cleveland, OH. 44119-0010

Periodicals postage paid at Cleveland, Ohio and additional mailing offices.

Published bi-weekly by American Lithuanian Press & Radio Assn.

VILTIS, INC. - Subscription per year - \$55.00, first class - \$78. Single copy - \$1.00. Air mail overseas - \$130.00.

Prenumerata metams - \$55.00, pusei metų - \$40.00, pirma klase - \$78.

Oro paštu į užsienį metams - \$130.00. Atskiro numerio kaina - \$1.00.

Straipsniai, pasirašyti pavarde, inicialais ar slapyvardžiu ne visada išreiškia redakcijos nuomonę. Nespausdinti straipsniai grąžinami, tik autoriui prašant. Už skelbimų turinį redakcija neatsako. Nepasirašytų rašinių nespausdiname.

NEPAKILO NĖ VIENA RANKA

Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdis išreiškė lietuvių tautos dešimtmečių atgimimo lūkesčius savo steigiamajame suvažiavime 1988 metų rudenį, tęsdamas Vasario 16-osios idealus.

Tuo metu vyko LTSR Aukščiausiosios Tarybos sesija. Tada pirmą kartą istorijoje tos Tarybos deputatai nepakluso diktatui. Pirmą kartą jie nebalsavo „už“ vienbalsiai. Pirmininkui paklausus „kas už“, salėje nepakilo nė viena ranka. (*„Sąjūdžio žinios, Nr.55, 1988*).

...Ar gali būti pasaulyje dar, kas būtų tiek prisikentėjęs, tiek vargo išvargęs, kiek mes, lietuviai savo žemelėje? Ir ar gali todėl čia kas teisių daugiau turėti, kaip mes, tą savo žemę taip gausiai krauju, prakaitu ir ašaromis aplieję? Ir už ką turi mus kas tinkamus liežti, skausti, niekinti? Ar kitos tautos, didelės ir mažos, vargusios, kentėjusios, neįgijo savam krašte valios? Nejaugi mums vieniems pasaulyje ta juoda nevalios dalia per amžius yra skirta? (*Petras Klimas, 1916 m., Vilnius*). Juk Vasario 16-oji – mūsų tautos šventė!

Mūsų tautos dainius skelbė: „Paimsim arklą, knygą lyrą ir eisim Lietuvos keliu“. Kadaisė mokėjom dirbti, prikėlėm Lietuvą po šimtmečių trukusios vergijos, atkūrėm laisvę po sovietų okupacijos. Tuo ir reiškiasi mūsų nacionalizmas. (*Kazys Saja, 1989.02.16*).

Ne mūsų tautos valia 1940 metų birželio 15 d. buvo įvesta Raudonosios armijos kariuomenė, ne mūsų tautos valia 1940 metų liepos mėnesį buvo Lietuvos inteligentijos masiniai suėmimai, žudynės, kratos, išvežimai, ne mūsų tautos valia po dešimties dienų buvo suorganizuoti taip pavadinti liaudies seimo rinkimai, ne mūsų tautos valia 1940 m. liepos 21-23 dienomis buvo suorganizuota liaudies seimo sesija, ne mūsų tautos valia tos sesijos metu - liepos 22 d. buvo paskelbta taip vadinamoji deklaracija dėl Lietuvos įstojimo į Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungą. Ne lietuvių tautos valia vyko į Maskvą J. Paleckis, T. Venclova, S. Nėris, P. Cvirka ir kiti parvežti „Stalino saulės“.

Sąjūdžio metu lietuviai išdrįso viešai prakalbėti, kad 1940 metais buvo okupuoti ir Lietuvos vyriausybė prieš savo valią įjungta į Sovietų Sąjungą. Bet oficialiuose dokumentuose apie tai jau 1939 m. ir 1940 m. buvo rašoma: TSRS liaudies komisarų tarybos pirmininkas Molotovas ir Vokietijos ambasadorius TSRS Shulenberg savo oficialiuose laiškuose su dideliu cinizmu 1939 m. spalio 8 d. ir 1940 m. birželio 18 d. rašė ne apie kokias nors revoliucinės situacijos Lietuvoje susidarymą, o visiškai atvirai apie TSRS ruošiamą Lietuvos okupaciją ir rusišką sovietų akciją prieš Baltijos valstybes. (*K. Motieka, Sąjūdžio žinios, 1989 m. vasario 23 d.*)

Nepriklausomybė yra nedaloma. Ji negali būti nei raudona, nei balta, nei buržuazinė, nei socialistinė. Būdamas aukščiausia tautos būties forma, valstybingumas išreiškia visą ją sudarančių sluoksnių interesus. Jau vien dėl to jokia kita data, kad ir kaip būtų neriamasi iš kailio, negali užimti tos vietos, kurią tautos sąmonėje ir atmintyje įgavo Vasario 16-oji.

Laisvės medis, pasodintas mūsų širdyse 1918 m., nenuvyto per rūščiausias audras, atlaikė visas okupacijas. Lietuvos meilei nieko nėra negalimo.

S. Tūbėnas

KAUKĖS TEATRE, GYVENIME IR POLITIKOJE

Antikos teatre tragedijų ir komedijų aktoriai dėvėjo kaukes, kurias jie užsidėdavo ant galvos. Kaukė sudarė vielos karkasas, kuris būdavo aptempiamas drobe, pastaroji padengiama gipsu, dažoma, prie jos buvo tvirtinami plaukai. Kaukės spalva, kaktos forma, antakių išraiška apibūdindavo veikėjo lytį, amžių, visuomeninę padėtį, dorovines ypatybes ir dvasinę būseną. Jei veikėjo psichologinė būseną keisdavosi, aktorius keisdavo kaukę. Visus vaidmenis graikų teatre atlikdavo vyrai. Iš pradžių dramoje vaidindavo vienas aktorius: užsidėdamas vis kitą kaukę, jis atlikdavo visus vaidmenis.

Keitės laikai, keitės teatras. Kaukės nunyko, palikdamos tik plaukus pagal reikalą (perukas, barzda, ūsai). Tačiau lėlių teatre kaukės užėmė esminę vietą, nes iš tikrųjų šio teatro scenoje vaidmenis atlieka kaukės, tikrasis aktorius – tikrasis vaidmens atlikėjas ir operatorius – pasirodo po spektaklio ar nesirodo išvis. Kultūros reiškiniuose kaukės atliko pagalbinį vaidmenį, o civilizacija, pasirodo, kaukėms rado reikšmingą vietą viešajame gyvenime ir politikoje.

Ne tik Lietuvoje, bet ir kitose posovietinėse šalyse tarp tautiečių pastebimas susvetimėjimas. Jis dažnai būna toks stiprus, kad buvę pažįstami ir net bičiuliai vienas kito nebenori matyti. Tačiau ar tikrai jie buvo pažįstami? Gal anksčiau bendravo jų kaukės, o ne tikrieji veidai? Tėvai, norėdami apsaugoti vaikus nuo tykančių komunistinių pavojų, patys pasislėpę po kaukėmis, augino tikras kaukes, todėl, atgavus nepriklausomybę, vaikai be maskuojančių kaukių nebeatpažįsta tėvų, jų pažiūros vaikams jau yra svetimos. Susvetimėjimas vyko dešimtmečius, tik atsiskleidė staiga, kai vieni kaukes nusiėmė, o kiti liko su jomis suaugę.

Komunistinė ideologija buvo diegiama prievarta. Ne tik deklaruota, bet ir laikytasi nuostatos: kas nesilaiko marksistinės ideologijos, tas – prieš mus, tas – priešas, o priešą reikia sunaikinti. Ir naikino, kankino, luošino. Siekdami išvengti smurto, visi turėjo užsidėti komunistines kaukes. Tik rezistentai bei dvasininkai kaukių nesidėjo, todėl buvo persekiojami nuožmiausiai. Tokiu būdu visi tapo vienodi, skirtumų neliko, tačiau bendravo ne asmenybės, o kaukės. Visi pro vienodus akinius į viską žiūrėjo, vienodai vienas kitam melavo, vienodai kits kitą apgaudinėjo. Poetas Justinas Marcinkevičius yra pastebėjęs, kad velioniui reikėtų jau dvi duobes kasti: vieną – tikrajam

asmeniui, kitą – kaukei. Vieni sovietmetį su kauke išgyveno kaip su svetimkūniu, kitiems kaukė pamažu priaugo, kiti nuo mažens buvo auginami kaip sovietinės kaukės. Atgavus laisvę ir nepriklausomybę, vieni kaukę svetimkūnį nusimetė, kiti to prielipo atplėšti nebepajėgė, tretieji kaukės kauke nebelaiko, o nemaža dalis tų kaukėtų užsidėjo naują patriotinę, religinę ar darbo, darnos, doros kaukę. Komjaunimo veikėjai ateizmo propaguotojai, naujas kaukes užsidėję, dabar dėsto tikybą, o tautos išdavikai, jos naikintojai be išpažinties ir atgailos, sutepomis rankomis liečia tautos šventenybes, eina prie Dievo stalo. Po tokių metamorfozių skirtumai taip išryškėjo, jog ne tik visuomenėje žinomi žmonės, bet kaimynas kaimyno, tėvai vaikų, vaikai tėvų nebeatpažįsta, susvetimėjo ar net susipriešino. Kai Lietuvoje su nepriklausomybės atgavimu žlugo vienintelė kaukė – Komunistų partija, į mūsų politiką – valstybės reikalų tvarkymą – kaukės įvairovė ir skaičiumi pasipylė kaip pupos.

Pradžioje tų partijų nebuvo daug, nes bandyta taisyti prie pirmojoje Lietuvos respublikoje buvusių partijų. Tik Komunistų partija keliskart kaukes keitė, kol tapo socialdemokratiška, deja, kauke. O jau „demokratinė“ kaukių atmainų įvairovė Lietuvoje sunku ir atpažinti (demokratų, krikščionių demokratų, liberaldemokratų, pilietinių demokratų, socialdemokratų). Iš tikrųjų demokratinėje valstybėje nedemokratinė partijų negali būti, nes narystė partijoje yra laisvanoriška, tačiau tas „demokratinis“ prielipas reikalingas kaip puošmena, kaip priemonė tikrajam veidui maskuoti. Negalima tvirtinti, kad visi partijų nariai susitapatina su partijos kauke. Antai „kai-ruolis“ Seimo narys Česlovas Juršėnas, nemaskuojantis savo praeities, nesiprašantis Dievo pagalbos kaip Seimo narys priesaikos metu, savo veikla, elgesiu, vidine kultūra politinėje veikloje gali būti pavyzdžiu daugeliui „dešiniųjų“. O „dešinysis“ Seimo narys Petras Gražulis, dažnai kur nedera cituojantis Evangeliją, politiniu produktyvumu nepasižymi, viešai demonstruoja vidinės kultūros stoką.

Jei jau valstybės reikalus tvarko kaukės, pačią politiką bei valstybės valdymą turėtume laikyti spektakliu. Tame spektaklyje dalyvauja partijos-kaukės, tačiau jas valdo atlikėjai operatoriai. Visuomenė tarsi pradeda atpažinti atlikėjus, tačiau vis dar apsigaua prieš rinkimus pamatę naują kaukę. Antai Tautos prisikėlimo kauke

prisidengusi televizijos renginių aktorių grupė sugebėjo prieš rinkimus į Seimą apgauti visuomenę, kuri patikėjo, kad sėkmingai atliekantys vaidmenis televizijoje, deramai atliks ir politinį vaidmenį. Deja...

Politiniame horizonte dygsta dar dvi naujos politinės kaukės – Lietuvos liaudies sąjunga (LLS) ir Krikščionių partija.

Akivaizdžiai išlaikiusi prokomunistinę tapatybę, kurpiamos naujos, neva centro kairiosios LLS partijos pirmininkė Kazimira Prunskienė, daug kartų mainiusi partines kaukes, dedasi prorusišką liaudišką kaukę. Jos išskaičiavimai suvokiama panašiai: Lietuvoje apie penki procentai rusų tautybės piliečių, dar prisidės du-trys procentai lenkų „autonominkų“, rasis ir prorusiškų lietuvių, kuriems „prie ruso buvo geriau“, tikėtina esminga parama iš Rusijos. Tačiau nesuvokia Rusijos kunigaikštienė tituluota pirmininkė, kad Lietuvoje rusai jau kitokie (jie Lietuvos, o ne Putino rusai), Lenkų rinkimų akcija turi savo interesus kita kryptimi, net ir prorusiškiems lietuviams Šatrijosėjimas su velniu obuoliauti – ne prie širdies. Net sulaukus realios paramos rinkimų metu iš Rusijos, sunku bus ją realizuoti, nes jau visuomenę, kaip parodė jos kandidatavimas į Seimą, sunku papirkti blizgučiais, bažnyčių stogų dengimu ar joms dovanojamomis statulėlėmis. Ne ką kitokia ir kita – centro dešinioji kaukė.

Koks gi naujos Krikščionių partijos pirmininkas krikščionis, jei šviesios atminties Telšių vyskupas Antanas Vaičius, G. Vagnorių pavadinęs buvusiu bičiuliu, iš tikrųjų jo bičiulystės atsisakė, neberėmė jo politinės veiklos. Ir kam tai partijai krikščioniška kaukė, jei jos programoje tėra grynai ekonominiai reikalai. Akivaizdu – tikinčiųjų bendruomenės mulkinimo dėlei, kad, rinkimams atėjus, gautų tik kauke pelnytus balsus. Pagrindinių krikščionių Bažnyčių vadovai išplatino pareiškimą dėl naujos partijos, kurios vadovas ir nariai net nedrįsta viešai išreikšti savo veiklos krypties, vertybių, aiškaus savęs identifikavimo Kristaus Asmens atžvilgiu, pavadinimo pakeitimo.

Žengiant į trečią antrosios Lietuvos respublikos dešimtmetį, visuomenė jau turėtų tiek gyvenime tiek politikoje vaidybos atsisakyti, taigi ir kaukes palikti kaip neesmingą, nebereikalingą ir nebemadingą atributą.

Grožėkimės kaukėmis lėlių teatre.

Algimantas Zolubas

KELIAS Į VASARIO 16-ĄJĄ

Dr. Leonas Milčius

*Lietuvos Respublikos Nepriklausomybės Kovo 11-osios
Akto signataras*

Tikėti savo valstybe

Lietuvos didžiųjų švenčių išvakarėse prieš akis praplaukia vos ne visa valstybės istorija. Ir gal net ne istorija, o tik jos kontūrai, vieniems ryškesni ir tikresni, kitiems gi tik atskiros, labai savitos vizijos. Ir gerai, kai vieni ar antri suranda nors lašelį tiesos, mažus atsakymus į amžinus klausimus: iš kur atėjome ir kur einame? Svarbiausia – visą laiką matyti save kelyje, valstybingumo kelyje. Nuo šiandienos ir 1918 metų vasario 16-ąją skiria ištisi 92-eji metai. Ir vis tik mūsų tautos, valstybės istorijoje tai tokia svarbi aukštuma, kad nuo jos galima žvelgti į giliai praeitį bei būti tikru, kad ir toli ateityje šią ryškiausią Lietuvos istorijos aukštumą matysime, ja gėrėsime ir džiaugsimės.

Menkai išprusęs, arba savo istorijos negerbiantis žmogus kartais pasamprotauja:

- Na ir kas ta Vasario 16-oji, tada priimtas kažkoks Nutarimas ir jo signatarai? Suėjo Vilniuje į vieną vietą 20 žmonių, paposėdžiavo, pasiginčijo ir pasirašė popieriuje po parengtu tekstu, kurio jau dabar niekur neranda. Gi ne akmenis skaldė ar kelmus rovė. Į tokius pasakymus galima būtų nekreipti ir dėmesio, argi mažai dvasiškai skurdžių, piktavalių žmonių esama, bet kai tai dažnai kartojama, jau tenka pripažinti – vai, kiek daug rūdžių mūsų valstybės pamatinius akmenis norėtų graužti, kiek daug nemąstančių, savęs ir savo istorijos negerbiančių žmonių tautoje turime. Tad pati didžiausia klaida, tiesiog nepataisoma nelaimė, būtų ir mums patiems pasiduoti tai tamsiai, gaivališkai užsimiršimo bangai ir viską palikti tik istorikams, jų teismui. Vasario 16-oji - taip stipru, kad mes būtinai turime rasti laiko pabūti gyvoje istorijoje, pasistengti ją pažinti ir joje rasti sau reikalingus, teisingus atsakymus, kurie suteiktų jėgų ir tikėjimo ateitimi, darbais, savo žmonėmis ir savo valstybe.

Manau, kad galėtume sakyti, jog turime viską, jei turime pasitikėjimą savimi, tikėjimą tauta, valstybe. Kai galutinai bus prarastas tikėjimas savo valstybe, bus prarasta ir pati valstybė. Faktinį valstybingumą tam tikrais laikotarpiais galima prarasti, bet kol tautoje bus išlikęs tikėjimas, tole bus likusi ir valstybės gyvastis.

Tad kaip ir kodėl mes ėjome į 1918 metų vasario 16-ąją, kuo ši data, tą dieną priimtas

dokumentas, jį pasirašę žmonės buvo, yra ir bus lietuvių tautai, Lietuvai ir visiems joje gyvenantiems žmonėms svarbūs? Daugelį datų ir įvykių net po kelių šimtų metų mums skaudu prisiminti, sunku suprasti, kodėl būtent taip nesėkmingai mūsų valstybei jie susiklostė. Jau 2009 metais šventėme Lietuvos vardo 1000 metų paminėjimą, tačiau tikrąjį valstybingumą ne visada turėjome, netgi priešingai, taip dažnai ir ilgai neturėdavome.

Prieš keletą šimtmečių

Lietuvos Didžioji Kunigaikštystė ir Lenkijos Karalystė 1569 m. liepos 1d. Liublino sutartimi sudarė vieną Lenkijos ir Lietuvos Valstybę, tačiau ji per visus savo 226 gyvavimo metus visą laiką silpo ir patyrusi net tris padalijimus, 1795 m. lapkričio 25 d. po III-iojo padalijimo buvo išbraukta ir Europos valstybių sąrašo, o jos teritoriją 1797 m. sausio 15 d. pasidalijo Rusijos, Prūsijos ir Austrijos imperijos. Tad Lietuva beveik 120 metų, su nedideliu vienerių metų Napoleono žygio 1812 m. į Rusiją laikotarpiu, buvo visiškoje Rusijos imperijos priklausomybėje. 1914 m. rugpjūčio 1 d. prasidėjęs I-asis Pasaulinis karas Lietuvą padarė Rusijos ir Prūsijos karo teritorija. Nauja situacija ir santvarkos keitimasis pačioje Rusijoje sudarė tą palankią istorinę aplinkybę, kai Lietuvos statusas galėjo vėl keistis.

Tai tolimi laikai ir gal nevertėtų gaišti laiko samprotaujant, kodėl Lenkijos ir Lietuvos valstybė – Respublika neišsilaikė. **Tačiau visais laikais svarbiausiąją priežastimi buvo lenkų noras vyrauti, ignoruojant lietuvių tautinius interesus**, o taip pat ir vidiniai nesutarimai pačioje Lietuvoje. Lenkų bajorija stengėsi sulenkinti visą Respubliką, visais būdais valstybės valdyme menkinti lietuvių didikų įtaką. Suprantama, svarbiausias valstybės galias skiriant vidaus nesutarimams, užsienio politikai, valstybės gynybai nelieka nei laiko, nei jėgų. Istorija gera mokytoja, tik politikai prasti mokiniai, tad mūsų nelaimei tos pamokos nuolat kartojamos ir kartojamos.

Taigi iki 1918 metų buvo gana ilgas, sunkus ir skaudus pavergtos Lietuvos gyvavimo laikotarpis, kuriame gimė ir užaugo ne vienas lietuvių tautos patriotas, kilo ir pačių žiauriausiu būdu buvo užslopintas ne vienas pasipriešinimas,

Kai „Dirvos“ laikraštis minėjo 75 metų veiklos jubiliejų, buvo sudaryta tai šventei paminėti organizacinis komitetas. Nuotraukoje iš kairės: J. Janušaitis, O. Daškevičienė, O. Kremeris, I. Kriaučeliūnienė, pirmininkė, K. Biskis, V. Lenkevičienė, J. Žygas. Stovi M. Valiukėnas, B. Kremerienė, M. Marcinkienė, E. Oželienė, R. Rudaitienė, V. Jonušienė ir P. Buchas. Šiomet „Dirva“ mini jau 95 metų veiklos sukaktį.

sukilimas. Ėjimas iki 1918 m. vasario 16 d. buvo paženklin-tas ne vieno lietuvių suėmimu, kalėjimu, katorga, netgi kartuvėmis. Lyg didžiausiu stebuklu turėtume laikyti tai, kad nežiūrint juodo lietuviškos spaudos, kalbos draudimo, kultūros naikinimo, rusinimo ir lenkinimo, dar išliko tokios stiprios tautinio jausmo šaknys, kurios išugdė savus šviesuolius, kovotojus, savos nepriklausomos Lietuvos valstybės kūrėjus. Jie ne tik negali būti užmiršti, bet kiekvienu iš jų mes privalome džiaugtis, gerbti, didžiuotis.

Priešinantis Lenkijos ir Lietuvos valstybės II-ajam padalijimui, 1794 m. Krokuvoje prasidėjo generolo Tado Kosciuškos vadovaujamas sukilimas, kuris greitai persimetė ir į Lietuvą. Jau tais pačiais metais, vadovaujant inžinieriui Jokūbui Jasinskiui, lietuviai - sukilėliai savarankiškai veikė visoje Lietuvoje. Buvo sudaryta LDK sukilėlių vyriausybė – Lietuvos tautinė aukščiausioji taryba. Tačiau rusų kariuomenė sukilimą numalšino, rugpjūčio mėn. užėmė Vilnių, o spalio viduryje ir visą Lietuvą.

Napoleonui pradėjus žygi į Rusiją, vėl kilo viltis išlaikyti Lietuvos, kaip politinio subjekto, statusą. Vilniaus katedroje buvo paskelbtas netgi atitinkamas aktas, bet 1813 m. karas su Napoleonu buvo baigtas ir Lietuva ilgiems metams liko Rusijos įtakoje. Tačiau ir tuo laiku vyko tam tikras kultūrinis gyvenimas. **1818 m. Liudvikas Rėza Karaliaučiuje išleido Kristijono Donelaičio poemą „Metai“**, 1822 m. Simonas Daukantas parašo pirmą savo istorinį veikalą „Darbai senųjų lietuvių ir žemaičių“, 1823 m. Vilniuje išspausdinami pirmieji Adomo Mickevičiaus poezijos tomeliai, 1825 m. vėl Karaliaučiuje Liudvikas Rėza išleido pirmąjį lietuvių liaudies dainų rinkinį.

Labai ryškus pasipriešinimo Rusų valdymui istorinis momentai yra 1830-1831 metų sukilimas, kuriam vadovavo **A. Gelgudas** ir 1963 metų sukilimas, kuriam vadovavo Zigmantas Sierakauskas, Konstantinas Kalinauskas, kun. Antanas Mackevičius.

Nors 1864 metais uždraudžiama lietuviška spauda, tačiau Rytprūsiose, Ragainėje ir Tilžėje Dr. Jonas Basanavičius ir Jonas Šliūpas leido nelegalų pirmąjį lietuvišką laikraštį „**Aušra**“, pradeda atgyti nelegalus lietuvių tautinis sąjūdis. 1887 m. Vilniuje susiburia pirmasis Lietuvos socialdemokratų būrelis, kuris 1886 m. perauga į Lietuviškąją socialdemokratų partiją. Tuose pačiuose Rytprūsiose 1889 – 1905 m. leidžiami ir Lietuvoje platinami liberalios, demokratinės pakraipos žurnalai „**Varpas**“ ir „**Ūkininkas**“. Lietuvių inteligentai, kurie rūpinosi šiais leidiniais, dar vadinami aušrininkais, varpininkais, tai ir buvo tas branduolys, apie kurį būrėsi visi vėlesni nepriklausomos Lietuvos valstybės kūrėjai. Prie varpininkų kartos priklausau Vincas Kudirka, Kazys Grinius, Juozas Bagdonas, Juozas Adomaitis – Šernas, Jonas Jablonskis, Povilas Višinskis, Jonas Vileišis, Jurgis Šaulys ir kt.

1895 metais pasirodo Maironio (Jono Mačiulio) poezijos knyga „**Pavasario balsai**“ ir poema „Jaunoji Lietuva“. Caro valdžiai silps-tant, o lietuviškai inteligentijai bei spaudai vis stiprėjant, 1904 m. gegužės 7 d. buvo panaikintas spaudos draudi-

mas lotyniškuoju šriftu. Tų pačių metų gruodžio 23 d. Vilniuje pasirodo pirmasis legalus dienraštis lietuvių kalba „Vilniaus žinios“.

Nežiūrint caro žandarų persekiojimų ir sustiprintos padėties paskelbimo, 1905 m. lapkritį įsikuria Tautiškoji lietuvių demokratų partija, o tų pačių metų gruodžio 4-5 dienomis Vilniuje įvyksta pirmasis lietuvių suvažiavimas, vėliau pavadintas **Didžiuoju Vilniaus Seimu**, kuris iš Rusijos valdžios jau reikalavo politinės autonomijos, Lietuvos valstybingumo atkūrimo. 1906 m. posėdžiaujant I-ajai Rusijos dūmai, joje dalyvavo ir 15 Vilniaus, Kauno ir Suvalkų gubernijoms atstovaujantys deputatai, iš kurių 8 buvo lietuviai. Jų pasisakymuose buvo reikalavimai į Lietuvos problemas žiūrėti atskirai, išskirtinai, o 1912 m. IV-oje Rusijos Dūmoje lietuvių atstovas **Martynas Yčas** Lietuvos politinės autonomijos klausimą jau kėlė svarstyti atvirai.

Pirmasis pasaulinis karas ir naujos aplinkybės

1914 m. rugpjūčio 1 d. prasidėjęs Pirmasis pasaulinis karas politinius Lietuvos įvykius smarkiai keičia. Jeigu 1905-1914 metų laikotarpį galėjome laikyti kaip paruošiamojo darbo tarpsnį kovoje dėl lietuvių tautos teisių į politinę ir kultūrinę veiklą, tai Pirmasis pasaulinis karas sudarė nelauktų galimybių politikams rūpintis, kaip atsteigti Lietuvos valstybę, gauti teisę patiems nustatyti savo politinę ateitį.

(Nukelta į 5 psl.)

PRENUMERUOKITE DIRVĄ

METAMS - \$55.
PUSEI METŲ - \$40.
PIRMA KLASĖ - \$78.
ORO PAŠTU Į UŽSIENĮ
METAMS - \$130.00

(Atkelta iš 4 psl.)

KELIAS Į VASARIO...

Lietuvoje 1915 metais įsigali vokiečių valdžia. Rusijoje atsiduria apie 300 tūkst. Lietuvių pabėgėlių, jiems šelpti kuriamos atskiros lietuvių organizacijos, kurios kartu bando spręsti ir Lietuvos ateities klausimus. Taip 1917 m. Petrograde sudaroma **Lietuvių tautos taryba**, o tų pačių metų gegužės 27 - birželio 3 dienomis Petrograde įvyksta visos Rusijos lietuvių Seimas. Šiame Seime lietuviai suskyla į kairiuosius ir dešiniuosius, netgi priimamos dvi savarankiškos rezoliucijos. Kairieji Lietuvos ateitį mato Rusijos sudėtyje, turinčią plačią autonomiją, o dešinieji – atskirą nuo Rusijos valstybę.

Labai aiškų apsisprendimą dėl Lietuvos nepriklausomos valstybės atstatymo lietuviai išreiškė 1916 m. Lozanoje vykstančioje Pavergtųjų tautų konferencijoje.

Vokiečių valdžiai leidus, 1917 m. rugsėjo 18 - 22 d. Vilniuje įvyksta Vilniaus konferencija, kurioje dalyvauja 214 atstovų. Konferencijos dalyviai priėmė nutarimą dėl Lietuvos ateities ir iš 20 asmenų išrinko **Lietuvos Tarybą**. Išrinktam Prezidiumui vadovavo pirmininkas Antanas Smetona. Viename iš priimtų nutarimų punktų buvo skelbiamas nepriklausomos valstybės, besitvarkančios demokratiniais principais siekis, antrajame – numatyti sąjunginiai santykiai su Vokietija. Nors vėliau lietuviai bandė išsikovoti didesnes teises ir siekti Lietuvos nepriklausomybės, tačiau vokiečiai su tuo nesutiko. Ir tik tų pačių metų gruodžio 1 d. Vokietija leido skelbti nepriklausomybę nuo kitų šalių, tačiau su aiškiu priklausymu Vokietijai.

Pagal tokį leidimą 1917 m. gruodžio 11 d. Lietuvos Taryba, pritariant 15 narių, priima dviejų dalių pareiškimą dėl Lietuvos valstybės atkūrimo. Vėliau, antroji dalis, įteisinusi Lietuvos sąjunginius ryšius su Vokietija, kitų Tarybos narių buvo smarkiai kritikuojama ir dėl to iš Tarybos išstoja Steponas Kairys, Stanislovas Narutavčius, Jonas Vileišis, Mykolas Biržiška. Tik vėliau, išstojusiems nariams vėl grįžus į Tarybą ir balsavimui parengus Aktą be antrosios dalies, t.y. **be įsipareigojimų Vokietijai**, buvo galima atlikti lemiamą sprendimą.

Lietuvos Nepriklausomybės Akto priėmimas ir jo įgyvendinimas

1918 m. vasario 16 d. Lietuvos Taryba istorinėje sostinėje Vilniuje, Didžiojoje

gatvėje Nr. 30 (dabar Pilies g. Nr. 26) 12 val. 30 min. vienbalsiai priėmė nutarimą dėl Nepriklausomos Lietuvos valstybės atkūrimo ir jį pasirašė.

Nutarimas paskelbiamas 1918 m. vasario 19 d. laikraštyje „Lietuvos aidas“.

Dokumente buvo skelbiama, kad

„Lietuvos Taryba, kaip vienintelė lietuvių tautos atstovybė, remdamos pripažintą tautų apsisprendimo teisę ir lietuvių Vilniaus konferencijos nutarimu rugsėjo m. 18-23 d. 1917 metais, skelbia atstatanti nepriklausomą, demokratiniais pamatais sutvarkytą Lietuvos valstybę su sostine Vilniuje ir tą valstybę atskirianti nuo visų valstybinių ryšių, kurie yra buvę su kitomis tautomis.“

1918 m. kovo 23 d. Vokietija, imperatoriaus Vilhelmo II-ojo aktu pripažįsta Lietuvos valstybę, tačiau įvairiais pavaldumo ryšiais susaisytytą su Vokietija. Remdamasi tuo jau teisiniu aktu, Lietuvos Taryba 1918 m. liepos 11 d. pasiskelbia Lietuvos Valstybės Taryba, o tų pačių metų lapkričio 11 d. Lietuvos Valstybės tarybos Prezidiumas, remdamasis Laikinosios Konstitucijos nuostatomis, patvirtino pirmąją laikinąją, Augustino Voldemaro vadovaujamą šešių ministerių Lietuvos Vyriausybę. Ir galima laikyti, kad nuo to laiko Lietuva vykdė visas vidaus ir užsienio funkcijas, kaip pilnai savarankiška, nepriklausoma valstybė.

Lietuvos valstybės gyvavimas po 1918 metų nebuvo nei lengvas, nei sklandus. Kovos su atsitraukiančiais vokiečių daliniais – bermontininkais, rusų bolševikais, Lenkijos Vilniaus krašto aneksija, visa tai gulė ant jaunos valstybės pečių, kuriai reikėjo kurti savą kariuomenę, valdininkiją, šviesuomenę, vykdyti žemės ir viso ūkio reformas, įsikovoti nelengvą tarptautinį pripažinimą.

Tik 1919 m. rugpjūčio 25 d. visi Raudonosios armijos kariai buvo išvaryti iš Lietuvos teritorijos, o vokiečių daliniai priversti apleisti Lietuvą tų pačių metų gruodžio mėnesį. Tačiau dar ir po to Lietuvos pripažinimas *de jure* nusitęsė iki 1922 m. pabaigos, nors Tautų Sąjunga į savo gretas Lietuvą priėmė dar 1921 m. rugsėjo mėn.

Ekonominės krizės ir stalinizmo bei fašizmo draskomoje Europoje nei viena valstybė, tauta ir net žmogus negalėjo būti saugus, garantuotas savo ateitimi. Tos juodosios lemties neišvengė ir Lietuva. Įmaišyta į jau sovietinės Rusijos imperijos, pavadintos Sovietų

KOVO 11-OSIOS ŠVENTĖ

LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS ATKŪRIMO DVIDEŠIMTMETIS LITERATŪRINIO KONKURSO LAUREATAMS PREMIJŲ ĮTEIKIMAS „DIRVOS” LAIKRAŠČIO 95-ERIŲ METŲ IR AMERIKOS LIETUVIŲ TAUTINĖS SĄJUNGOS 60-TIES METŲ SUKAKTYS

2010 m. kovo mėn. 21 d., sekmadienį, 3 val. po pietų.

JAUNIMO CENTRE,
5620 S. CLAREMONT AVENUE
CHICAGO, ILLINOIS

PROGRAMOJE

- Lietuvos Respublikos atstovo žodis
- Laureatų paskelbimas
- I-osios premijos laureato žodis
- Dariaus Polikaičio** vadovaujamas „Dainavos” ansamblio vyrų dainininkų vienetas

PROGRAMĄ VEDA DALIA SOKIENĖ

PREMIJŲ MECENATAS AMERIKOS LIETUVIŲ TAUTINĖ SĄJUNGA

IŠKILMINGA KUNIGAİKŠČIŲ RESTORANO VAKARIENĖ
VISUS IŠ VISUR PRAŠO DALYVAUTI TAUTINĖ SĄJUNGA

Vietas prašome užsisakyti iš anksto

Irenos Dirdienės telefonais: 1-708-422-6514 arba 1-708-408-8352.

Sąjungą ir fašistinės Vokietijos pasidalijamų žemių zoną, 1940 m. okupuojama, patiria II-ojo pasaulinio karo žaizdas, žydų tautinės mažumos žudynes, **genocidui prilygstančius pokarinius trėmimus**, kultūros, istorinės ir tautinės savasties naikinimą, ekonomikos pajungimą Rusijos interesams.

Lietuvos Nepriklausomybės 1918 m. vasario 16 d. atstatymas yra toks kertinis ir toks svarbus, kad be jo tikriausiai niekada jau nebūtume atkūrę savo valstybės, galbūt būtume neišsaugoję ir savo kalbos, kultūros, tautinio identiteto.

1918 metų Vasario 16-osios Akto signatarai

Tiesiogiai Valstybės atkūrimo akto tekstą rengė Jonas Vileišis, Petras Klimas, Mykolas Biržiška, gal dar Steponas Kairys. Bet Akto tekstui, užgesinus partines ir asmenines ambicijas, pašalinus Lietuvos Tarybos visiško skilimo grėsmę, pritarė visi Lietuvos Tarybos nariai, visi jį pasirašė. Minėtas intelektualų ketvertukas tėra projekto autoriai. **Oficialus Valstybės atkūrimo akto autorius - visa Lietuvos Taryba.** Lietuvos Taryboje, kurią 1917 m. rugsėjo viduryje išrinko lietuvių Vilniaus konferencija, buvo 20

visuomenės veikėjų. Tai įvairios socialinės aplinkos, įvairių pažiūrų ir profesijų žmonės. Ir vis dėlto tai nebuvo atsitiktinis žmonių sambūris. Kas juos siejo? Pirmiausia visi jie - XIX a. antroje pusėje suklestėjusio lietuvių tautinio Atgimimo veikėjai. Dauguma jų dalyvavo 1905 m. gruodį susirinkusiame Didžiajame Vilniaus Seime, kuriame atvirai buvo svarstoma, kad Lietuvai būtų suteikta autonomija Rusijos imperijos sudėtyje. Tai buvo pirmas žingsnis nepriklausomybės link. Daugelis buvo 1907 m. įkurtos Lietuvių mokslo draugijos, tapusios Mokslų akademijos pirmtake, nariai. Prasidėjus Pirmajam pasauliniam karui, beveik visi buvo Lietuvių draugijos nukentėjusiesiems nuo karo šelpti nariai, vadovai. Pradėjus steigti lietuviškas mokyklas, dažnas ėmėsi rengti lietuviškus vadovėlius.

Beveik visi signatarai gimė kaime, tik du - miesteliuose: Mykolas Biržiška - Vieکشniuose, o Pranas Dovydaitis - Višakio Rūdoje. Įdomi signatarų kilimo geografija. Po tris kilę iš Biržų, Tauragės, Telšių ir Šakių apskričių, po du - iš Marijampolės ir Ukmergės apskričių, po vieną - iš Rokiškio, Trakų,

Vilkaviškio apskričių, vienas gimęs Latvijoje. Taigi net 6 signatarai, t. y. trečdalis, kilę iš Užnemunės. Dauguma būsimų signatarų politinę veiklą pradėjo dar būdami moksleiviai slaptuose lietuvių moksleivių būreliuose ar tiesiog dalyvaudami protesto akcijose, nukreiptose prieš prievartinį lietuvių moksleivių dalyvavimą stačiatikių pamaldose ar vertimą klasėje kalbėti poterių ir kitas maldas rusiškai. Už tokias akcijas iš gimnazijos buvo pašalinti Steponas Kairys, Alfonsas Petrulis, Antanas Smetona. Už lietuvišką veiklą iš gimnazijos buvo pašalintas Mykolas Biržiška. Už tai buvo persekiojamas ir gimnazistas Jonas Vileišis. Daugelis studijuodami Rusijos universitetuose bei institutuose taip pat buvo slaptų lietuviškų ratelių nariai. Kai kurie prisidėjo prie lietuvių politinių partijų kūrimo bei veiklos. Beje, daug kas mokėsi Liepojos ir Mintaujos gimnazijose. Ko gera, visi mokėjo kalbėti ir neblogai rašė lenkiškai.

Iš 20 signatarų 19 buvo baigę aukštuosius mokslus. Tik Saliamonas Banaitis tebuvo baigęs buhalterijos ir komercijos kursų Peterburge. 1926 m., jau turėdamas 60

(Nukelta į 6 psl.)

(Atkelta iš 5 psl.)

KELIAS Į VASARIO...

metų, jis įstojo į Vytauto Didžiojo universiteto Teisės fakultetą, bet studijų nebaigė - 1933 m. mirė. Peterburgo universitetą buvo baigę 5 signatarai, Maskvos - 4, technikos institutus Peterburge - 2, po vieną signatarą aukštąjį išsilavinimą įgijo Austrijoje, Čekijoje, Šveicarijoje, Vokietijoje. Keturi buvo baigę Peterburgo katalikų dvasinę akademiją.

Idomiai signatarus galima suskirstyti ir pagal specialybes ar profesijas. Daugiausia buvo teisininkų - net 7 (Stanislovas Narutavičius, Jokūbas Šernas, Pranas Dovydaitis, Mykolas Biržiška, Antanas Smetona, Kazimieras Bizauskas, Jonas Vileišis). Toliau - kunigai. Jų buvę keturi: Vladislovas Mironas, Alfonsas Petrulis, Justinas Staugaitis, Kazimieras Šaulys. Justinas Staugaitis turėjo aukščiausią bažnytinį rangą - 1926 m. tapo Telšių vyskupu ordinaru. Kunigaudamas jis daug kur buvo blaškomas: dirbo vikaru Alytuje, Lodzėje, Varšuvoje, Marijampolėje. 1918 m. važiuojo į Miuncheną pas Vatikano nuncijų prašyti, kad popiežius pripažintų Lietuvos nepriklausomybę. Beje, Kauno kunigų seminarijoje studijavo ir Jurgis Šaulys, bet iš jos buvo pašalintas už draudžiamos lietuviškos spaudos platinimą. Paskui baigė Berno universitetą. Jurgis Šaulys buvo pirmasis modernios Lietuvos Valstybės ambasadorius (1918 - 1919 m. buvo pirmuoju pasiuntiniu Vokietijoje). Vėliau buvo pasiuntiniu Šveicarijoje, Italijoje, Vatikane, Vokietijoje, Lenkijoje, nuo 1939 m. rudens iki 1946 m., kai Šveicarijos valdžia uždarė Lietuvos pasiuntinybę - vėl Šveicarijoje. Aleksandras Stulginskis buvo baigęs Kauno kunigų seminariją, bet pasiprašęs atidėti kunigo šventimus. Vėliau išvyko į Austriją, kur studijavo filosofiją, bet baigė agronomijos mokslus. **Mokslui dvasinėje seminarijoje buvo rengiamas Jonas Basanavičius.** Antanas Smetona buvo įstojęs į Kauno kunigų seminariją, bet po kelių savaičių išstojo. Labai įdomus kun. Alfonso Petrulio likimas. Jis studijavo Lvovo veterinarijos institute, bet paskui tapo labai išsilavinusiu kunigu. Jis atkakliai kovojo, kad bažnyčiose būtų įvestos lietuviškos pamaldos, todėl bažnytinės vyresnybės buvo nemėgiamas ir dažnai kilnojamas po daugelį para-

pijų. Dirbo vikaru Joniškyje, Maišiagalėje, Marcinkonyse, net Nalibokuose ir kitur. Tik po 20 kunigystės metų (1911 m.) pagaliau gavo klebono vietą Pivašiūnuose. Čia klebonavo iki 1927 m. Mirė 1928 m. būdamas Musninkų klebonu.

Tarp signatarų buvo du agronomai (Aleksandras Stulginskis ir Donatas Malinauskas), du finansininkai (Jurgis Šaulys ir Jonas Vailokaitis), istorikas (Petras Klimas), medikas (Jonas Basanavičius), ekonomistas (Jonas Smilgevičius) ir inžinierius technologas (Steponas Kairys).

Spalvinga ir turininga Dr. Jono Basanavičiaus biografija. Gimė 1831 m. lapkričio 23 d. Vilkaviškio aps., Ožkabalių kaime (šiuo metu jo gimtinė gražiai sutvarkyta, įrengtas memorialinis muziejus, prieš 20 metų pasodintas Tautos atgimimo ažuolynas). Baigęs Lukšių pradinę mokyklą, o vėliau Marijampolės gimnaziją, išvyko studijuoti į Maskvos universitetą. Pradžioje studijavo istoriją ir filologiją, vėliau mediciną. Gydytojavo Ožkabaliuose, Vilkaviškyje, Aleksote, o nuo 1880 m. Bulgarijoje. Buvo įgijęs net Bulgarijos pilietybę. 1905 m. nelegaliai grįžo į Vilnių. Čia kartu su kitais sušaukė Lietuvių suvažiavimą, pasirašė memorandumą caro vyriausybei dėl autonomijos suteikimo Lietuvai. Leido „Aušrą“, redagavo „Lietuvių tautą“, rinko tautosaką. Dalyvavo ir ūkinėje veikloje, įsteigė mašinų gamybos akcinę bendrovę „Vilija“, lietuvių ūkininkų bendrovę. Dar septynerius metus dirbo Vilniaus lietuvių gimnazijos gydytoju.

Iš įdomesnių signatarų minėtinas bajoras Donatas Malinauskas. Jis, Trakų apskrityje valdęs kelis dvarelius, užsienyje baigęs agronomijos mokslus, buvo ypač spalvinga asmenybė. Mėgo palėbauti, bet saikingai. Nemėgo anksti keltis. Dažnai, ypač žiemą, ilgokai gyvendavęs Vilniuje. Jo aplinka buvo gerokai sulenkėjusi, bet jis pats nuo jaunystės linko į lietuvių. Gera kalbėjo ir neblogai rašė lietuviškai. 1815 m. subūrė slaptą organizaciją „**12 Vilniaus apaštalių**“, kuri reikalavo lietuviškų pamaldų Vilniaus bažnyčiose. 1901 m. pasiekė, kad Vilniaus vyskupas lietuvių sielovados reikalams paskirtų Šv. Mikalojaus bažnyčią. Beje, vienas iš „Vilniaus apaštalių“ buvo ir signataras Jonas Vileišis. Kai 1920 m. spalio 9 d. Vilnių užėmė gen.

Pirmosios Lietuvos nepriklausomybės metu mūsų inteligentija tikėjo Sovietų Sąjungos vadovų gera valia. Jie SSRS tautų kultūrai pažinti buvo įsteigę draugiją. Buvo kviečiami pobūviams Sovietų Sąjungos pasiuntinybėje Kaune. Nuotraukoje būrys tos draugijos narių, kurie 1935 metais lankėsi Maskvoje ir buvo vaišinami. Iš dešinės I. Jonynas, B. Sruoga, Lietuvos Respublikos pasiuntinys ir įgaliotas ministras Sovietų Sąjungoje J. Baltrušaitis, M. Biržiška, V. Krėvė-Mickevičius, Lietuvos karo atašė gen. K. Skučas ir kiti.

L. Želigovskis, D. Malinauskas iš Vilniaus buvo ištremtas į Kauną. Buvo Lietuvos pasiuntiniu Prahoje, Taline, šiek tiek dirbo URM'e, bet valdiška tarnyba jam nelabai sekėsi.

Signatarų likimai

Iki II-ojo pasaulinio karo pradžios mirė penki: Stanislovas Narutavičius, Jokūbas Šernas, Alfonsas Petrulis, Saliamonas Banaitis ir Jonas Basanavičius. Dar trys mirė nacių okupacijos metais Lietuvoje: Justinas Staugaitis, Jonas Vileišis, Jonas Smilgevičius. Kitų 12 signatarų likimas toks pats tragiškas, kaip ir jų atkurtos Lietuvos valstybės. Nuo gresiančio sovietų teroro 6 pasitraukė į Vakarus ir tapo priverstiniais politiniais emigrantais. Anksčiausiai, dar 1940 m., pasitraukė Antanas Smetona, Jonas Vailokaitis ir Jurgis Šaulys. Kiti - Steponas Kairys, Mykolas Biržiška ir Kazimieras Šaulys - pasitraukė 1944 m. vasarą. Išeiviai mirė kas Vokietijoje, kas Šveicarijoje, kas Amerikoje... Kai kurių signatarų palaikai jau grąžinti į Lietuvą.

2007 m. rugpjūčio 18 d. iš Vokietijos, Blankenburgo, buvo parvežti ir netoli Vilkijos, Paštuvos kapinėse, iškilmingai perlaidoti signataro Jono Vailokaičio palaikai. Paštuvos parapijoje iki pat mirties (1955 m. rugpjūčio 2 d.) kunigavo jo brolis, taip pat buvęs tarpukario Lietuvos Seimo narys. Du broliai, Lietuvos valstybės kūrėjai, pagaliau vėl kartu ir ilsisi tame pačiame kape.

2002 m. teko aplankyti ir kartu su kitais Kovo 11-osios Akto signatarais pagerbti signataro daktaro Jurgio Šaulio poilsio vietą Šveicarijoje, Lugane. Anksčiau miesto kapinėse palaidoti palaikai, neatsirandant kas galėtų užmokėti kasmetinį mokestį už vietą, buvo kremuoti ir perkelti į kolumbariumą.

1996 m. teko lankytis Jungtinėse Amerikos Valstijose, Clevelande, kur palaidoti 1944 m. sausio 9 d. gaisre žuvusio signataro ir pirmojo Lietuvos Prezidento Antano Smetonos ir jo žmonos Sofijos Smetonienės palaikai. Seniai kalbama apie Lietuvos valstybės kūrėjų svetimuose kraštuose išmėtytų palaikų grąžinimą į Lietuvą. Atrodo, kad Kauno Kristaus Prisikėlimo bažnyčioje numatyta įrengti atitinkamas patalpas. Būtų gerai, bet tai gal tik ateityje.

Dar 6 signatarai tapo sovietinio teroro aukomis. Pirmosios aukos - Vladislovas Mironas ir Kazimieras Bizauskas. Juos NKVD areštavo dar 1940 m. liepą. Prasidėjus 1941 m. Vokietijos ir sovietų karui, Kazimierą Bizauską enkavedistai su didele grupe kalinių iš Kauno vežė gilyn į Rusiją ir pakelyje kažkur už Minsko sušaudė. Vladislovas Mironas per Birželio sukilimą iš kalėjimo buvo išlaisvintas, bet po karo sovietai jį vėl suėmė. Mirė 1953 m. Vladimiro kalėjime. Aleksandras Stulginskis, Donatas Malinauskas ir Pranas Dovydaitis 1941 m. birželio 14 d. su šeimomis buvo ištremti. Donatas Malinauskas su šeima pateko į Altajų. Ten, netoli Bijsko, 1941 m. pabaigoje ar 1942 m. pradžioje mirė nuo bado. Kiti du nuo šeimų buvę atskirti ir įkalinti lageriuose. Pranas Dovydaitis 1942 m. sušaudytas Sverdlovske. Aleksandras Stulginskis lagerį ištverbė (neretai dirbdavęs agronomu lagerių pagalbinuose ūkiuose, šiltnamiuose), 1954 m. iš lagerio paleistas, bet ištremtas pas žmoną į Komiją. 1956 m. grįžo į Kauną, dirbo sodininkystės srityje, 1969 m. mirė Kaune. Abiejų banditinių režimų lagerininko dalį patyrė Petras Klimas, žymus Lietuvos di-

plomatas. Antrasis pasaulinis karas jį užklupo dirbantį ambasadoriumi Paryžiuje. Naciai 1940 m. Lietuvos ambasadą Paryžiuje uždarė ir pastatą atidavė sovietams. 1942 m. naciai ambasadorių suėmė ir metus išlaikė koncentracijos stovykloje, o paskui išsiuntė į Lietuvą. 1944 m. į Vakarus pasitraukti nespėjo, buvo sovietų suimtas ir įgrūstas į lagerį. Iš jo grįžo paliejęs ir 1968 m. mirė Kaune.

Tautinės sąmonės supratimas

Taigi 1940 m. ir pokarinės Sovietinės okupacijos pasekmėje buvo sunaikinta Lietuvos valstybės nepriklausomybė, paminta lietuvių tautos laisvė ir sunaikintas trečdalis jos **Vasario 16-osios Nepriklausomybės Akto** signatarų. Visi to Akto signatarai buvo ryškios asmenybės, žmonės – valstybininkai, lietuvių tautos patriotai.

Vertindami visą lietuvių tautos kelią iki 1918 metų, turime pripažinti, kad svarbiausiuoju veiksmu ateiti į Vasario 16-ąją buvo tautinės sąmonės vystymasis, tautinio atgimimo sąjūdžio, kaip pasipriešinimo svetimų valstybių prievartai, svetimai kalbai, svetimai kultūrai, iškilimas.

Šią sėkmę patvirtino ir vėlesni, jau mūsų laikų 1988-1990 metų Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio veiklos rezultatai, kai Nepriklausoma Lietuvos valstybė vėl buvo atkurta jau po 50 sovietinės okupacijos metų. Tiek **1918 metų vasario 16-oji**, tiek mūsų pačių išgyventa **1990 metų kovo 11-oji** duoda didelę viltį, tikėjimą, kad mes, kol jausimės tvirti kaip tauta, kol savyje išlaikysime tautinį identitetą, savo kalbą, kultūrą, tradicijas, tautinę atmintį, tol visada turėsime realią galimybę išlaikyti, puoselėti, o esant reikalui, ir atkurti Nepriklausomą Lietuvos Valstybę.

LIETUVIŲ RADIO PROGRAMA girdima antradieniais**9:00-10:00 val. vak. iš WPAT stoties 930 AM banga.**

Dėl pranešimų ir skelbimų kreiptis dr. Giedrę Kumpiką, 82-32 Bell Blvd., Hollis Hills, NY 11427. Tel. (718) 776-1687.

Fax: (718) 479-8923. E-mail: amberwings@mac.com

CLEVELAND, OH

PASITINKANT TAUTINĘ ŠVENTĘ

Mūsų tautos istorijoje esama lemtųjų datų, žyminčių tam tikrus jos gyvavimo lūžius. Tokias datas minime ir švenčiame, kad nepamirštume jų lemiamos reikšmės mūsų krašto likimui, kad jas minėdami stiprintume savo dvasią. Iš praeities semiamės jėgų tolimesniam valstybės kūrimui. Artėja Vasario 16-ji, mūsų Lietuvai ypatinga diena. Kiekvienais metais, po Vasario 16-osios akto 1918-aisiais, Lietuva ir po pasaulio kraštus išsibarstę lietuviai šią dieną mini kaip Nepriklausomos Lietuvos Valstybės atkūrimo dieną. Ši svarbi mums diena, švenčiama, kad suprastume, kaip sunku susigrąžinti ir apginti tautos laisvę. Pasitikdami Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo dvidešimtmetį Cleveland LB valdyba rengia ir visus kviečia į Vasario 16-osios ir Kovo 11-osios šventę.

Vasario 21 d., sekmadienį, 9:45 v.r. vėliavų pakėlimas prie paminklo Šv. Kazimiero aikštėje. 10:00

v.r. šv. Mišios Šv. Kazimiero parapijos šventovėje. Giedos choras "Exultate". Pietūs.

1:00 v.p.p. minėjimas – koncertas Šv. Kazimiero parapijos auditorijoje.

Pagrindinis šventės svečias – JAV LB Krašto valdybos pirmininkas Vytautas Maciūnas.

Meninėje programoje dalyvaus: Čikagos tautinių šokių grupė „Suktinis“, Lietuvių poetų dainas skaitys aktorė Onutė Zalensienė, gros ir dainuos Eugenijus Dicevičius.

Bilietus į šventę galima įsigyti Šv. Kazimiero parapijos svetainėje arba skambinti telefonu (216) 235-5212.

Vasario 20 d., šeštadienį, 7:30 v.v. Visus maloniai kviečiame į vakaronę diskoteką Lietuvių namuose, kurią praves „Suktinio“ jaunimas. Įėjimas 5 dol. Vakaronės metu bus rengiamas konkursas „pašoki ar padainuok“. Laukiami prizai.

Laukiame ir iki malonaus susitikimo!

Cleveland LB valdybos narė Nomeda Vucianienė

Clevelando Akademių Skautų Sąjūdžio sveikios nariai. Pirmoje eilėje: Irena Gedrienė, Vytenis Kirvelaitis, Danutė Liaubienė, Vaiva Mildažienė. Antroje eilėje: Algis Gedris, Vincas Taraška, Rasa Taraškienė, Marytė Puškorienė, Svajonė Kerelytė, Amanda Multiolienė, Rimgailė Nasvytienė, Mylita Nasvytienė, dr. Rauda Gelažienė, dr. Giedrė Matienė. Trečioje eilėje: Jurgis Šenbergas, dr. Stepas Matas, Edis Kižys, Algirdas Multiolis, Jonas Totoraitis, Rimas Minkūnas.

D.Nasvyčio nuotr.

SVEČIAI IŠ ČIKAGOS

Akademinių Skautų Sąjūdžio pirmininkė, filisterė Svajonė Kerelytė ir Filisterių Skautų Sąjūdžio pirmininkas, filisteris Vytenis Kirvelaitis, aplankė Clevelando Akademių Skyriaus pirmąją šių metų

sueigą. Svajonė Kerelytė labai džiaugėsi gausiu clevelandiečių dalyvavimu šioje sueigoje, jų veikla bei entuziazmu. Vytenis Kirvelaitis įdomiai pravedė dalyvių tarpusavio supažinimą. Abiejų pirmininkų lankymosi tikslas yra palaikyti gyvus ryšius su įvairių miestų skyriais ir juos informuoti apie Akademinių Skautų Sąjūdžio ateities darbo planus.

Visiems skyriams labai svarbus tikslas yra kandidatų paruošimas. Studijuojantis jaunimas yra išsiblaškęs po įvairius universitetus, tad tradicinės sueigos yra labai sunkiai įgyvendinamos. Jau yra įsteigta Internetinė svetainė kandidatų ruošimui. Joje galima rasti pamokas (modules) – įvairių temų aprašymus,

kuriuos įstoiantys kandidatai galės peržiūrėti. Tai būtų tik viena programos dalis, o antroji būtų akivaizdinės sueigos, kurios papildytų pasiruošimą. Labai džiaugiamės, kad toks reikalingas ir praktiškas projektas yra paruoštas, nes jis tikrai palengvins skyrių veiklą.

Akademinių Skautų Sąjūdis šiais metais rengia visuotinę narių suvažiavimą, kuris vyks balandžio 16-18 dienomis, Doubletree Hotel Crystal City, Washington DC. Suvažiavimo šūkis yra "Atnaujink savo pasižadėjimą!". Visi nariai kviečiami dalyvauti.

Clevelando Akademių Skautų valdybą sudaro filisteriai dr. S. Matas, Mylita Nasvytienė ir Danutė Liaubienė.

S. fil. Irena Gedrienė

CHICAGO, IL

ORDINAS
PROF. J.ŠMULKŠČIUI

Šių metų vasario 4 d. LR generalinė konsulė Čikagoje Skaistė Aniulienė įteikė Lietuvos valstybės ordiną politologui, vienam iš Santaros-Šviesos federacijos įkūrėjų ir vadovų, profesoriui Julijui Šmulkščiui.

Prezidento Valdo Adamkaus dekretu Liepos 6-osios – Valstybės (Lietuvos Karaliaus Mindaugo karūnavimo) dienos proga prof. J. Šmulkštys ap-

dovanotas Lietuvos didžiojo kunigaikščio Gedimino ordino Komandoro kryžiumi už nuopelnus Lietuvos Respublikai ir už Lietuvos vardo garsinimą pasaulyje.

Ordino įteikimo ceremonija vyko LR Generaliniame konsulate Čikagoje. Konsulato darbuotojai nuoširdžiai sveikino profesorius ir džiaugėsi turėdami progą maloniai pabendrauti bei pasiklausti svečio minčių apie dabartines Lietuvos politines aktualijas.

LR Generalinio konsulato Čikagoje inf.

Lietuvos Respublikos Generalinė konsulė S. Aniulienė sveikina prof. J. Šmulkštį.

R.Astrausko nuotr.

Čikagoje įvyko nuostabus labdaros koncertas, kurį surengė „Saulutė“ Lemonto mieste Lietuvių centro namų dailės muziejaus patalpose. Lietuvos vaikų globos būrelis „Saulutė“, kuriam vadovauja Indrė Tijūnėlienė nuo pat 1993 metų, atlieka labai reikšmingą paramą Lietuvos jaunimui. Nuotraukoje programos atlikėjai – pianistas Edvinas Minkštimas ir violončelistas Dane Johansen su europarlamentaru prof. Vytautu Landsbergiu ir „Saulutės“ narėmis.

I. Tijūnėlienės nuotr.

ARGENTINA

Argentinios lietuvių bendruomenė, paminėjo Lietuvos Nepriklausomybę sekmadienį vasario 7 d. 11:30 val., po Šv. Mišių Aušros Vartų parapijoje, prie Šv. Kryžiaus parapijos kieme.

Vasario 16-osios minėjimas mūsų patalpose, ir baseino sezono uždarymas – pietūs. Vasario 14 d., sekmadienį, paminėjo Lietuvos

Nepriklausomybės šventę. Po to buvo paruošti pietūs, ir visi dalyviai galėjo laisvai naudoti baseiną.

Metrovias S.A. bendrovė kartu su Kultūriniu centru Borges, ruošia literatūrinį konkursą „Argentinios antrojo šimtmečio imigrantų pasakojimai“, visiems suaugusiems imigrantams gyvenantiems Argentinoje. Pristatyti nuo kovo 1 iki 5 d.

SLA renginiai

Balandžio 24 d. – Visuotinis Susivienijimo Lietuvių Argentinoje (SLA) narių susirinkimas. **Gegužės 2 d.** – Motinos dienos minėjimas. **Birželio 26 d.** – Joninių šventė. **Liepos 4 d.** – Šv. Mišios už mirusius narius. **Liepos 25 d.** – pietūs ir SLA 96-tųjų metų sukakties minėjimas. **Lapkričio 14 d.** – XXII alaus šventė. **Gruodžio 12 d.** – baseino 2010/2011 m. sezono atidarymas.

SLA inf.

Vakaro metu Beata kalbina žurnalistas Andrius Užkalnis, taip pat bus galima įsigyti naująją knygą, dalį pajamų žurnalistė žada skirti Headley parko koplytstulpio atstatymui. Norinčius dalyvauti kviečiame registruotis elektroniniu paštu events@lithuanianembassy.co.uk arba skambinti tel. 020 7034 1209.

LR ambasada JK inf.

ANGLIJA

Iki vasario 20 d. James Hyman galerija eksponuoja kelis Indrės Šerpytytės darbus. Galerija pristato 2009 m. Nacionalinio medijos muziejaus Bradforde metų stipendijos laimėtojus, tarp jų ir lietuvių fotografę.

Vasario 21 d. 16 val. Jungtinė Karalystės bendruomenė kviečia minėti Vasario 16-ąją, po renginio vyks koncertas Ukrainiečių klube, Londone.

Vasario 23 d. 19:30 britų ansamblio Apartment House naujosios muzikos koncertas East Anglia universitete Norvice. Eklektiškoje koncerto programoje skambės ir **Antano Rekašiaus, Ričardo Kabelio** bei naujasis **Artūro Bumsteino** kūrinys.

Vasario 25 d., 19 val. žurnale Beata Nicholson kviečia į savo receptų knygos "Beatos virtuvė" pristatymą, kuris vyks Lietuvos ambasadoje Londone.

LIETUVA IR PASAULIS

ŽVALGYBA MŪŠYJE. D.GRYBAUSKAITĖ – V.PUTINAS 1:0?

Marius Laurinavičius

Pagaliau sulaukėme pirmo realaus, o ne vien žodinio prezidentės D.Grybauskaitės pasirodymo Lietuvos Rytų politikos lauke. Trečiadienį įvykęs jos tiesioginis susitikimas su Rusijos premjeru V.Putinu, žinoma, kol kas nėra itin reikšmingas patiems Lietuvos ir Rusijos santykiams. Bet daryti kai kurias išvadas jau galima.

Nors iki šiol maniau turįs nemažai pagrindo D.Grybauskaitės žodinės diplomatinės Rusijos atžvilgiu kritikai, šį kartą, turiu pripažinti, tikrai yra priežasčių bent jau santūriam optimizmui.

Pradėsiu nuo to, kad susitikimas įvyko V.Putino prašymu. Taigi, būtent Rusijos premjeras šiuo atveju nusprendė, kad atėjo laikas ne tik tiesiogiai susipažinti su naująja Lietuvos vadove, bet ir pradėti konkretų bendradarbiavimą būtent su ja.

Ir tikrai galima spėti, kad V.Putinas tikėjosi, jog šis bendradarbiavimas vyks pagal daug labiau Rusijai priimtina scenarijų negu vyko iki šiol. Paprasčiau sakant, kad Lietuva energingiau šoks pagal Rusijos dūdelę.

Ne veltui būtent tai, praėjusių metų gruodį atsakydamas į mano klausimą Maskvoje pabrėžė Rusijos prezidentas D.Medvedevas.

Nors aš tuomet klausiau, ar pati Rusija pasirengusi padaryti ką nors, kad Lietuvos ir Rusijos santykiai pagerėtų, D.Medvedevas labiausiai pabrėžė, kad būtent Lietuvoje „susidarė prielaidos aktyvinti dialogą“. Nuspėti, kad tos prielaidos – tai D.Grybauskaitės atėjimas į valdžią, nebuvo sunku.

„Mes tikimės, kad, Jums užėmus tokį aukštą postą, mums pavyks pagaliau atsikratyti tų problemų, kurios trukdė plėtoti normalius santykius“, - kalbą su D.Grybauskaite trečiadienį Helsinkyje pradėjo ir pats V.Putinas.

Maža to, Rusijos premjeras buvo gerai parengęs namų darbus. Kaip galima suprasti, jis iš rankovės vieną po kito traukė „pragmatiško ir Lietuvai naudingo bendradarbiavimo pasiūlymus“. Ir neabejoju, kad tikėjosi, jog D.Grybauskaitė „užkibs“.

Tiesa, V.Putino strategija buvo sena ir gerai žinoma: „Jeigu būsite geri, Kremlius jums suteiks malonių“.

Kad bandyta kalbėtis būtent taip, akivaizdžiausiai įrodo bene pirmą kartą aukš-

čiausiu lygiu pripažintas faktas, kad naftotiekio „Družba“ remontas yra „politinis“. Mat V.Putinas ne tik kalbėjo apie galimybę, kad Mažeikių naftos perdirbimo gamyklą iš lenkų vėl perpirks rusai. Jis net užsiminė, kad nuo to priklausys naftos tiekimo naftotiekiu atnaujinimas gamyklai.

Tačiau rezultatas, atrodo, buvo kiek kitoks negu laukė V.Putinas. D.Grybauskaitė, regis, neižvelgė jokios Rusijos geros valios šiuo klausimu. Ir netgi papasakojo visa tai žiniasklaidai. Kremliaus planuose tai, ko gero, nebuvo numatyta. Nes ketvirtadienį V.Putino spaudos atstovas ėmė neigti, kad Rusijos bendrovės derasi dėl Mažeikių naftos perdirbimo gamyklos pirkimo.

Rusijos premjeras taip pat pasiūlė „geromis sąlygomis“ padidinti tiekiamų dujų kiekį. Esą Kremlius supranta, kad, uždarius Ignalinos atominę elektrinę, Lietuvos dujų poreikiai išaugs dvigubai.

Viliojantis pasiūlymas? Galbūt. **Bet Lietuvos prezidentė į tai atsakė netikėta kontraataka:** „Kodėl Lietuva už dujas Rusijai dabar moka bene daugiausia Europoje? Ar tikrai reikalingi dujų tiekimo tarpininkai?“

D.Grybauskaitė tikrai verta būtų pagirti vien už tai, kad ji bene pirmoji iš aukščiausių Lietuvos vadovų išdrįso šį klausimą iškelti tiesiogiai Rusijos lyderiams. Tačiau ir akimirks diplomatinę pergalę šiuo atveju buvo ne mažiau svarbi. V.Putinui beliko pažadėti, kad „šie klausimai taip pat gali būti aptariami“, nors jis esą ir neigaliotas derėtis dėl kainų.

Vilčių dar labiau supančioti Lietuvą energetinės priklausomybės nuo Rusijos saitais D.Grybauskaitė V.Putinui taip pat nesuteikė. Į vėlgi Lietuvai esą naudingą galinčio tapti bendradarbiavimo statant Kaliningrado atominę elektrinę pasiūlymą atsakymas buvo ne mažiau nedviprasmiškas negu dėl dujų: Lietuva statys savo atominę elektrinę, kad nepriklausytų nuo Rusijos.

D.Grybauskaitė iškėlė ir Lietuvos verslo diskriminavimo Rusijoje problemą. Ir netgi pasiūlė būdą, kaip atimti galimybę spekuliacijoms: pasirašyti dvišalį susitarimą dėl metrologijos ir standartizacijos.

Į diskusijas dėl to, ar Lietuvos prezidentė vyks į gegužės 9-ąją Maskvoje rengiamas iškilmes nesileista.

Lietuvos Respublikos Prezidentė Dalia Grybauskaitė Helsinkyje vasario 10 d. tarėsi su Rusijos Federacijos Ministru Pirmininku Vladimiru Putinu.

www.president.lt

GERŲ LIETUVOS IR RUSIJOS SANTYKIŲ PAGRINDAS – LYGIAVERTIS IR NEDISKRIMINACINIS BENDRADARBIAVIMAS

Helsinkis, vasario 10 d. Lietuvos Respublikos Prezidentė Dalia Grybauskaitė Helsinkyje susitiko su Rusijos Federacijos Ministru Pirmininku Vladimiru Putinu.

Prezidentė su Rusijos premjeru aptarė dvišalius santykius, bendradarbiavimo perspektyvas ir sutarė plėtoti konstruktyvų dialogą.

Susitikimo metu šalies vadovė akcentavo, jog būtina užtikrinti, kad Lietuvos verslas Rusijoje nebūtų diskriminuojamas nacionaliniu pagrindu.

„Rusija - svarbi Lietuvos prekybos partnerė, o dvišalis bendradarbiavimas taptų glaudesnis, jei Rusijoje dirbančioms Lietuvos įmonėms

būtų taikomos vienodos verslo sąlygos ir reikalavimai“, - pažymėjo Prezidentė Dalia Grybauskaitė.

Pokalbio su Rusijos premjeru metu aptarti ir energetinio bendradarbiavimo klausimai. Pasak valstybės vadovės, Lietuva suinteresuota, kad iš Rusijos į Lietuvą importuojamų dujų kainų skaičiavimo mechanizmas būtų lankstesnis, t.y. atitiktų kitiems Europos vartotojams taikomus dujų kainų nustatymo principus.

Prezidentė taip pat informavo Rusijos pusę apie rimtą Lietuvos pasiryžimą nuosekliai vykdyti jau pradėtą naujos Visagino atominės elektrinės statybos projektą,

kuris užtikrintų viso regiono energetinį stabilumą ir elektros energijos tiekimo įvairovę.

Susitikimo su Rusijos Premjeru metu aptartos pasirašytų dvišalių sutarčių dėl sienos demarkavimo ir Vištyčio ežero nuomos spartesnio įgyvendinimo galimybės.

Aptariant Baltijos jūros ekologines problemas, Prezidentė Dalia Grybauskaitė pasiūlė Rusijai kartu su Lietuva vykdyti projektus, skirtus išvalyti Baltijos jūrą nuo ginklų ir kenksmingų cheminių medžiagų.

Dvišalis Lietuvos Prezidentės susitikimas su Rusijos premjeru įvyko jo prašymu.

Prezidentės spaudos tarnyba

Nors, pavyzdžiui, Latvijos prezidentą V.Zatlerį Rusijos premjeras ten pat Helsinkyje jau įtikino priimti kvietimą vykti į Maskvą.

Žodžiu, karatė kovų meistrė D.Grybauskaitė ne tik atrėmė dziudo kultivuojančio V.Putino „vilionių puolimą“. Ji sėkmingai perėjo ir į kontrataką. Kartu nubrėždama ne tik aiškia, bet ir labai svarbią ribą.

Kaip teigė jos atstovas spaudai, prezidentė pabrėžė, kad „Lietuvos interesas yra dialogą su Rusija palaikyti TIEK (išskirta mano- M.L.), kiek abi pusės randa bendrą kalbą“. Taigi, būtent tiek, kiek atitinka ne tik Rusijos, bet ir Lietuvos interesus.

Dėl iki šiol buvusios prezidentės retorikos susirūpinusiems, kad ji gali laikytis nuolaidžiavimo Rusijai politikos, tarp jų ir man, tai tikrai gera žinia.

Kaip bus toliau, pamatysime. Apie kažkokius realesnius pokyčius Lietuvos ir Rusijos politikoje apskritai kol kas ne-

SIŪLYMAS KARTU STATYTI AE KALININGRADE LIETUVAI NEPRIIMTINAS

Helsinkis, vasario 10 d. Lietuvos prezidentė Dalia Grybauskaitė pranešė atmetusi Rusijos premjero Vladimiro Putino pateiktą pasiūlymą kartu statyti naują atominę elektrinę Kaliningrade. Su Rusijos vyriausybės vadovu Suomijoje susitikusi šalies vadovė sakė pabrėžusi, jog Lietuva ketina pastatyti atominę elektrinę savo šalyje. „Taip, kvietė, praktiškai įtikinėjo, kad ji (atominė elektrinė Kaliningrade) yra svarbi, neišvengiama, ir kad Lietuvai būtų naudinga ten dalyvauti. Aš labai aiškiai suformulavau, kad

verta net kalbėti. Tai, kas įvyko Helsinkyje, buvo tik žvalgyba.

Tačiau bent jau dėl to, kad kol kas galbūt ir tik apšilimu laikytiną pirmąjį diplomatinį mūšį su Maskva D.Grybauskaitė laimėjo, tikrai neabejoju.

Taigi, D.Grybauskaitė – V.Putinas 1:0.

mariusbaurinavicius.lt

Lietuva statys savo, ir kad mes neplanuojame dalyvauti tos elektrinės statyboje“, - po susitikimo sakė D.Grybauskaitė.

Rusija yra paskelbusi ketinimus jau šiemet pradėti atominės elektrinės statybas Kaliningrade. Planuojama, kad joje veiks du 1150 megavatų galios energobloakai, kurie turėtų pradėti veikti atitinkamai 2016 ir 2018 metais.

Lietuvos prezidentė ir Rusijos premjeras susitiko Suomijoje, kur aplink jūrą esančių valstybių vadovai aptarė jūros užterštumo klausimus. D.Grybauskaitės ir V.Putino pokalbis - pirmasis aukščiausio lygio dvišalis susitikimas po 2001 metų, kada su tuometiniu Rusijos prezidentu V.Putinu Maskvoje susitiko tuometinis Lietuvos vadovas Valdas Adamkus. Pernai D.Grybauskaitė telefonu kalbėjosi su Rusijos prezidentu Dmitrij Medvedev.

LRT

KULTŪROS KRONIKA

Gintautas Abarius, JAV gyvenantis lietuvis pianistas ir kompozitorius dėl gerklės vėžio operacijos pašalinus dalį liežuvio nebegali kalbėti, tad su žmonėmis bendrauja kompiuterio programos nustatytu balsu, panašiu į jo buvusį balsą. Muzikas jau dešimt metų gyvena Šiaurės Carolinos valstijoje. Programoje nėra lietuviškos abėcėlės, bet G. Abarius mąsto lietuviškai. Jam 50 metų ir su bendraamžė žmona Violeta dalijasi nuoširdumu, atvirumu ir viltimi. Pianistas nori grįžti į Lietuvą, bet dėl sveikatos dar negali. Vokiečiai medikai Miunchene negalėjo padėti, tad atvyko į Čikagos garsųjį universitetą ir čia ligoninėje buvo apžiūrėtas specialistų. Vienintelė rekomendacija – liežuvio ir balso stygų pašalinimo operacija. Pasikartojo kraujopūdžiai. „Jutau kaip jėgos ir gyvybė palieka mane“, kalbėjo vėliau saviškiams. „Tačiau tą dieną man lemtingu momentu ligoninėje kaip tik buvo vienas žymiausiu šalyje kraujagyslių chirurgas Ali Shabani), kuris po keturias valandas trukusios labai sudėtingos operacijos ištraukė mane iš mirties nasrų“. Kai jis atsigavo po operacijos, jam chirurgas pasakė: „Dėkui Dievui. Stebuklas, kad esi gyvas“. Ši operacija garsiam chirurgui buvo sunkiausia jo praktikoje. Muzikas grįžo į namus Š. Carolinoje. Su liežuvio, kurio jis neteko 70 procentų buvo pašalintas ir didžiulis auglys. Jis sakosi dabar kasdien dėkojās Dievui už kiekvieną gyvenimo dieną.

Džiazo atlikėjas ir kompozitorius Gintautas Abarius. abarius.com

Vilniaus meras Vilius Navickas, atvykęs į Arkivyskupijos kuriją kardonolui Audriui Bačkiui tvirtino nemanąs, kad mokyklų klasėse kabantys kryžiai galėtų pakenkti mokiniams ir studentams. Netgi priešingai – tik padėtų. „Mes gyvename katalikiškoje valstybėje. Kryžius – mūsų kultūros dalis. Mokyklose jis ne tik gali, bet ir turi būti. Kryžius turėtų kaboti ir tikybos kabinetuose, ir kitose klasėse“. Jis abejoja, ar mokyklose ant klasių sienų pakabinti kryžiai kam nors pakenktų ar kitaip pažeistų mokinių teises į religijos laisvę.

Eurovizijos 2010 metų dainų konkurse dalyvaus 39 šalių atstovai. Gegužės mėnesį Norvegijos sostinėje Oslo mieste pusfinalyje pasirodys po 17 grupių atlikėjų. Pareiskimai dalyvauti turėjo būti įteikti iki sausio 31 d. Atrinktieji dalyvauti turėjo būti paskelbti vasario pradžioje. Iš Lietuvos konkurse dalyvaus Sasha Son.

Būrys Lietuvos dainininkų nusprendė bent kukliai prisidėti prie pagalbos žemės drebėjimo ištiktiems Haičio gyventojams. Jie surengė tos paramos koncertą „Rock for Haiti“. Mintis surengti labdaros koncertą kilo grupės „Flamingo“ vadovui Z. Sebeikai. „Tarkime, jei kiekvienas Lietuvos gyventojas paaukotų po litą, jau būtų labai daug. Bus tokių, kurie sakys – ir Lietuvoje netrūksta problemų, kodėl turėtume rūpintis Haičiu? Man liūdna, kad, pavyzdžiui, mūsų šalies vaikų namams trūksta lėšų. Bet stogą virš galvos, maisto ir vandens Lietuvoje dar turime, o Haiityje šiuo metu trūkstančiams to trūksta.“ Koncertui bilietų nebuvo – paaukojo kiek kas galėjo. Pinigus rinko Raudonojo kryžiaus atstovai.

Telšiuose mediniame namelyje žiemoja jokių pajamų negaunanti moteris. Šią žiemą krosnis jos bute dar nebuvo pakurta. Elektra jau seniai išjungta. Apie nešildomame bute esančią moterį Telšių socialiniai darbuotojai sužinojo atsitiktinai. Ji „pietauja“ Caritas valgykloje, dubenėlis viralo esąs jos visos dienos maistas, kurį jai atneša jos draugė, kita varguolė. Socialiniai darbuotojai aplankę ją, išvydo, kad ji apšerkšnojusi, beveik apledėjusi. Šeimos ir artimųjų neturinti telšiškė prisipažino pusbadžiu gyvenanti kelerius metus, kai neteko darbo, – rašo „Lietuvos rytas“. Moteris nerakina durų, kad ją prisiminę kaimynai atneštų maisto.

Solistas Kostas Smoriginas Washingtono operoje atliks boso Colline dainavimą Puccini operoje „La Bohema“. *trytas.lt*

LIETUVIS DAINUOS WASHINGTONO OPEROJE

29 metų operos dainininkas Kostas Smoriginas tarptautinės karjeros šuoliui ruošiasi grumdamasis su išbandymais gimtinėje.

Per vieną mėnesį – net trys svarbūs debiutai. Toks vasario mėnesio grafikas laukia boso baritono K.Smorigino.

Neatsikvėpęs po serijos „Bohemos“ spektaklių Londono teatre „Covent Garden“ (juose Kostas dainavo Colline, – red.), solistas ėmė repetuoti Svynį Todą. Jis kurs šį vaidmenį artėjančiuose Stepheno Sondheimo muzikinio trilerio spektakliuose Vilniaus Kongresų rūmuose.

Po šio debiuto K. Smoriginas vyks į Berlyno teatrą „Staatsoper Unter den Linden“ dainuoti Eskamiljo operoje „Carmen“.

Prieš tai jo laukia debiutas Lietuvos nacionaliniame operos ir baleto teatre – čia Kostas kurs Figaro vaidmenį Wolfgango Amadeaus Mozarto operos „Figaro vedybos“ premjeroje.

Be to, jį išgarsime Lietuvos valstybinio simfoninio orkestro (meno vadovas Gintaras Rinkevičius) gimtadienio koncerte.

„Lietuvos ryto“ korespondentė dainininką pakalbino tarp dviejų repeticijų.

- Jauni operos talentai šiandien spaudžiami kuo greičiau daryti karjerą. Ar tai nėra kenksminga?

- Jei darbo yra, reikia dirbti. Aš turiu gerai paplušėti kokių dešimtmetį, kad galėčiau leisti sau rinktis, ką dainuoti, o ko ne.

Kada nors mano grafikas taps ramesnis. Man irgi būtina pabūti su šeima, vaikais, mylimais žmonėmis. Tačiau kol kas gyvenu mintimi, kad tik užtektų sveikatos viską padaryti laiku.

Po „Carmen“ Berlyne bus šiek tiek lengviau, nes debiutuosiu Vašingtono nacionali-

nėje operoje Figaro vaidmeniu, jau sudainuotu Lietuvoje.

- Ar šis kontraktas susijęs su jūsų pergale konkurse „Operalia“, kurį rengia Vašingtono operos vadovas Placido Domingo?

- Konkurse užėmiau trečią vietą. Tai gal ir padėjo gauti Figaro vaidmenį. Perklausa šiam darbui vyko „Covent Garden“ teatre dar prieš konkursą, bet atsakymo sulaukiau tik po jo.

Mes, Londono „Covent Garden“ stažuotojai, nuolat dainavome įvairiems agentams, buvome įdėmiai stebimi, todėl dar stažuotės metu mes sulaukdavome įdomių pasiūlymų.

Pavyzdžiui, mano debiutas „Covent Garden“ turėjo įvykti operoje „Traviata“, jau spėjus apšilti šiame teatre.

Tačiau į sceną išėjau pačioje stažuotės pradžioje ir beveik spontaniškai.

Manęs paprašė padainuoti Gioacchino Rossini „Pelenėje“ vietoj susirgusio solisto. Sutikau ilgai nesvyravęs.

- Esate šaltų nervų?

- Nesu, bet stengiuosi išmokti save kontroliuoti, nesidraskyti prieš pasirodymus.

Aš visą gyvenimą mačiau, kaip į sceną eina mano tėvai (aktoriai Kostas Smoriginas ir Dalia Brenčiūtė. – Red.), stebėjau jų vaidmenis. Matyt, ir tai daug davė.

Esu susidūręs su sunkiais išbandymais. Pavyzdžiui, kartą pasirašiau kontraktą nežinodamas, koki kūrinių teks dainuoti.

Kai atsiverčiau jo natas, atėmė žadą. Liko tiktai sėsti ir išsijuosus kalti, nes laukė pasirodymas „BBC Proms“ festivalyje Londono „Albert Hall“. Bet viskas baigėsi sėkmingai.

Man svarbiausia – neprarasti kitų žmonių pasitikėjimo.

Dabar repetuoti Svynį Todą irgi be galo sunku – nesu dainavęs nieko panašaus, o vaidmenį reikia parengti greitai.

- Galėjote atsisakyti kaip tolimo sau žanro. Juk dėl to niekas nebūtų pasmerkęs?

- Tikrai atsisakyčiau, jei partija kenktų mano balsui ar negalėčiau jos sudainuoti. Bet jeigu tai įmanoma, reikia eiti į priekį.

Nesu iš tų, kurie ko nors atsisako be rimtos priežasties.

Svynis Todas man – įdomus iššūkis. Niekada nemačiau, kad gali būti taip sunku dainuoti anglų kalba. Bandau surasti naujų savo vokalo spalvų.

Iš anksto žinojau, kad darbas bus sunkus ir dar teks kartu repetuoti „Figaro vedybas“.

Figaras – didelis ir sudėtingas vaidmuo. Laimė, esu jį parengęs dar per stažuotę „Covent Garden“, tiktai iki šiol neturėjau progos atlikti spektaklyje.

- Kur dabar jūsų namai?

- Nuo šio sezono su šeima gyvename Lietuvoje.

Lietuvos niekada neatsisakysiu: čia gimiau, užaugau, čia – mano žemė.

Galima turėti namus Niujorke, Londone, Berlyne, bet kas mane sieja su tais kraštais? Užsienyje prisibūnu sočiai – tik ir svajoju grįžti į Vilnių.

Kad ir kaip būtų sunku, nebėgsiu iš Lietuvos. Čia planuoju įsigyti ir savo svajonių namus.

* * *

K.Smoriginas studijavo dainavimą Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje ir Londono karališkajame muzikos kolegijoje.

2007-2008 m. jis tobulinosi Londono karališkajame operos teatre „Covent Garden“. K.Smoriginas atliko šio teatro scenoje daugiau kaip dešimt vaidmenų, susipažino su P.Domingo, A.Netrebko, J.Kaufmannu, B.Terfelio, A.Gheorghiu, D.Chvorostovskiu, kitais operos korifėjais.

K.Smoriginas dainavo ir Latvijos nacionalinėje operoje. Pernai jis debiutavo JAV – koncertavo su Atlantos simfoniniu orkestru Atlantoje ir Niujorko „Carnegie Hall“. Šį sezoną artistas debiutuos Berlyno „Staatsoper Unter den Linden“, Vašingtono nacionalinėje ir Tel Avivo operose. Jį globoja agentūra „IMG Artists“.

2005 m. solistas tapo pasaulio dainininkų konkurso Kardife finalininku, praėjusiais metais laimėjo trečiąją vietą P.Domingo tarptautiniame vokalistų konkurse „Operalia“.

Asta Andrikonytė

KANDIDATŲ SIŪLYMAS Į LIETUVIŲ FONDO TARYBĄ IR KONTROLĖS KOMISIJĄ

Lietuvių Fondo narių metinio suvažiavimo 2010 m. gegužės 1 d. metu bus renkamas trečdalis LF Tarybos narių trejų metų kadencijai, t.y. 6 (šeši) nariai (direktoriai), nes LF Tarybą sudaro 18 narių. Taip pat bus renkami 3 (trys) Kontrolės komisijos nariai vienerių metų kadencijai.

Šių metų kandidatų į LF Tarybą ir Kontrolės komisiją sąrašas kartu su pranešimu apie suvažiavimą bus išsiųstas visiems LF balsuojantiems nariams ne vėliau kaip prieš 30 (trisdešimt) dienų iki narių suvažiavimo. LF Nominacijų komisiją sudaro: pirmininkas Dalius Vasys.

Kviečiame Lietuvių Fondo pilnateisius narius siūlyti LF Nominacijų komisijai kandidatus į LF Tarybą ir Kontrolės komisiją iki 2010 m. kovo 1 d. Atsiųskite kandidato/ės vardą, pavardę, adresą, telefoną, trumpą biografiją, trumpą paaiškinimą apie kandidato kvalifikacijas bei visuomeninę patirtį ir raštišką kandidato sutikimą. Kandidatais gali būti tik tie, kurie tapo LF pilnateisiais nariais iki 2010 m. kovo 1 d.

Tuo pačiu iki 2010 m. kovo 1 dienos, prašome pristatyti kandidatų atsakymus į šiuos klausimus:

- Kada ir kaip Jūs pradėjote savo veiklą Lietuvių Fonde?
- Kodėl įstojote į Lietuvių Fondą?
- Kokia yra Jūsų profesinė patirtis?
- Kaip ta patirtis naudinga Lietuvių Fondui?
- Kaip Jūsų patirtis naudinga lietuvių visuomenei?
- Kodėl kandidatuojate į Lietuvių Fondo Tarybą?
- Kaip vertinate LF veiklą dabar ir ko tikėtis iš LF ateityje?

Siūlymus, sutikimus ir kitą informaciją siųsti elektroniniu paštu, paprastu paštu arba faksu adresu: Lithuanian Foundation Inc., LF Nominacijų komisija, 14911 127th Street, Lemont IL 60439. Faksas 630-257-1647, E-paštas: admin@lithfund.org

Papildomi kandidatai į LF Tarybą ir Kontrolės komisiją galės būti siūlomi ir LF narių metinio suvažiavimo metu, kaip buvo praeityje, tačiau tik iki kovo 1 d. gautų kandidatų vardai ir pavardės bus praneštos visiems nariams prieš suvažiavimą ir įrašytos į balsavimo korteles.

NEW YORK, NY

Vasario 3 d. į New Yorką buvo atvykęs Lietuvos premjeras Andrius Kubilius.

Lietuvos Respublikos konsulas Jonas Paslauskas, yra paskirtas LR ambasadoriumi Gruzijoje. Dar nėra jo išvykimo data, bet jo naujas postas jau yra patvirtintas.

Š.m. vasario 5 dieną, Apreiškimo parapijos apatinėje salėje įvyko tarptautiniai žinomo lietuvių saksofonisto Kęstučio Vaiginio koncertas. K. Vaiginis grojo su savo kvartetu Cyrus von Hochstetter – piano, Swan Balthozar – būgnais, Dylan Shamat – double bass. Vaiginis groja abiem saksofonais – sopraniniu ir tenoriniu. Jis yra jaunas ir talentingas muzikas – kompozitorius, kuris yra baigęs Lietuvos muzikos akademiją. Jis taip pat yra studijavęs Olandijoje, kuriuo metu jis grojo dažnai tarptautiniuose renginiuose ir sukūrė savo džiazo kvartetą – SiBuli kvartetas.

Šio koncerto metu jis grojo savo autentiškus kūrinius. Jis pats apibudino savo jazz’o stilių kaip modernų šiuolaikinį (modern contemporary). Jis puikiai valdo abu saksofonus, bet ypatingai lyrinis grojimas yra sopraniniu saksofonu.

Garsas yra lengvai išskiriamas, kaip priklausantis tikrai Vaiginiui.

Koncertas buvo skirtas Lietuviško radijo programos palaikymui. Atsilankė 35 žmonės. Vakaras buvo jaukus, draugiškas ir buvo pagrota puiki, aukščiausios klasės džiazo muzika.

Vasario 16-osios minėjimas įvyks sekmadienį, vasario 21 d. Šiais metais šv. Mišios ir minėjimas vyks Atsimainymo parapijos bažnyčioje ir salėje. Po šv. Mišių pietūs parapijos salėje. 2 val. p.p. visi svečiai bus kviečiami į bažnyčią, kur kalbės amb. Jonas Paslauskas. Meninę programą atliks vargonų virtuozas Virgis Barkauskas ir saksofonistas Kęstutis Vaiginis. Visi maloniai kviečiami. Šiais metais rengėjai yra Lietuvių Bendruomenė, prisidedant Tautos Fondui ir ALT’ui.

Naujas filmų festivalis – Kinofest bus laikomas vasario 25-28 Ukrainiečių muziejuje, 222 East 6th Street, Manhattan (prie Second Avenue). Atidarymas vasario 25-d 7 v.v. Bus rodomas Jono Meko filmas “Reminiscences of Lithuania”. Po to bus priėmimas ir pabendravimas.

Dr. Giedrė Kumpikaitė

TAUTOS ATSKYRIMAS NUO MOKSLO: KAM NAUDINGAS?

Dr. Algimantas Liekis

VIII.

Patogi ta mokslo rezultatų įvertinimo sistema ir tiems, kurie siekia paversti Lietuvą tik darbo jėgos ir rinkos šalimi, atitraukti mokslininkus nuo dalyvavimo Lietuvos valdyje, nuo švietėjiškos veiklos, tiems, kurie siekia, kad greičiau ir lietuvių kalba liktų tik „virtuvinė“ – neišvengiamai ir Tauta praranda savarankiškumą ir savo valstybingumą, pradėjusi vartoti svetimą kalbą, ar ėmus ją vartoti tik buityje.

Jeigu ir Mokslo ir studijų įstatymo tėvai būtų jautęsi esą Nepriklausomos valstybės atstovai, lietuviais patriotais, jie be abejonės būtų pasmerkę tik kolonijoms tinkamą tokią dabar galiojančią mokslo rezultatų vertinimo ir skelbimo sistemą, būtų įgyvendinę, kad tik paskelbus darbus lietuvių kalba, galima skelbti juos ir kitomis kalbomis; f) nėra dar ir pagrįstų mokslo rezultatų įvertinimo kriterijų?

Pavyzdžiui, LR ŠMM 2001 m. gruodžio 22 d. įsakyme Nr. 1704 patvirtintuose „Reikalavimų mokslinėms monografijoms nuostatose“ monografijos apibrėžimas daugiau negu juokingas: „mo-

nografija yra ne serijalinis (neperiodinis ir netęstinis) bibliografinis vienetas (leidinys), kuriame sistemingai arba išsamiai išnagrinėta viena tema/dalykas; apibendrina autorių ir kitų mokslininkų publikacijas ta pačia tema recenzuojamuose tarptautiniuose mokslo leidiniuose (vadinasi, monografija, tai jau spausdintų straipsnių savotiška rinktinė ir jų paskelbimas svarbiau už monografijos parašymą. Pagal vieną jumoristinę TV laidą: pasaulis to dar nežinojo, kad koks straipsniūkštis svarbiau už monografiją). Diskutuotina ir dėl recenzentų: girdi, negali jais būti iš tos įstaigos, kurioje dirba autorius ir pan.

Beje, sunkiai suderinama su demokratija, su mokslininkų teisėmis ir tai, kad mokslo darbus ar jų projektai įvertinami tariausiai slapčių ekspertų. Kaip kadaise KGB iš savo agentų reikalaudavo pasirašyti ištikimybės ir paklusnumo pasižadėjimus, taip dabar ekspertai pasirašo „konfidencialumo pasižadėjimus“, tiek Lietuvos mokslo tarybai, tiek Lietuvos valstybiniam mokslo ir studijų fondui ir kai kurioms kitoms

įstaigoms; juose pasižadama niekam nesakyti kaip kokio autoriaus darbą recenzavo, įvertino. Pavyzdžiui, eksperto LVMS fondui pasižadėjimas baigiamas: „Esu perspėtas, kad, pažeidęs šį pasižadėjimą, neturėsiu teisės ateityje būti Fondo ekspertu ir turėsiu atlyginti Fondui padarytus nuostolius”.

Reiškia, mūsų mokslo biurokratams svarbus ne mokslas, o tik jų pačių, valdininkų ramybė, o gal ir galimybė parodyti savo valdžią, susidoroti su nenuolankiasiais. Neįtiko kuo pretendentas ar jis gali būti kokiam globotiniui konkurentas, be jokių paaiškinimų „nusodinamas”, pasakius: ekspertai, recenzantai nepritarė jūsų darbui. Ir jokių diskusijų, jokių įrodinėjimų. Pavyzdžiui, šių metų pavasarį Vyriausybės nutarimu buvo paskelbta „Nacionalinė lituanistikos plėtos 2009 – 2015 metais programa” daugiau kaip už 3 milijonus litų. Jo įgyvendinimui Lietuvos mokslo taryba paskelbė konkursą, kuriam buvo atrinkti 85 mokslo ir studijų institucijų bei atskirų mokslininkų projektai. Bet iš jų laimėtojais ekspertai atrinko pagal Mokslo tarybos ataskaitą 40 „geriausių projektų”. Jų vykdymui dar šiems metams paskirta daugiau 1 milijono litų. Tačiau neišsivaizduojama kaip tie ekspertai galėjo

atrinkti „geriausius”, jeigu paraiškose buvo tik temų pavadinimai ir prašomų pinigų suma, išskaidyta pagal konkurso buhalterijų reikalavimus. Net ir iš einšteinų sudaryta ekspertų komisija tik pagal pavadinimus negalėtų nustatyti projektų „gerumą”, bet pasirodė Mokslo tarybos ekspertai gali. Bet jokių įtarimų gal niekam ir nekiltų, jeigu Mokslo tarybos ir kitų institucijų valdininkai sprendimus priimtų ne užslaptintųjų ekspertų vardu, o, sakysime, kaip ir tokios svarbios programos – lituanistikos plėtos įgyvendinimo klausimais būtų organizavę konferenciją; sprendimai būtų kur kas objektyvesni, jei jau konferencijoje būtų įvertinti autorių -pretendentų į programos vykdytojus pranešimai, jų numatoma ištirti problematika, koncepcijos ir pan. Bet to nebuvo ir nėra. „Užslaptinti” ekspertai reikalingi ne tiek išsaugoti tariausiai autorinėms teisėms, o biurokratams išsaugoti vienvaldiškumą, prieš kuriuos kūrėjas neretai atsiduria tokioje pat padėtyje, kaip kadaise baudžiauninkas prieš poną. Tiesa, ir sovietmetyje dažnas mokslininkas kaip ir kiti kūrėjai irgi nesužinodavo, dėl ko nespausdinami jo straipsniai, monografijos ar negali ginti disertacijos, išvykti užsienin.

Beteisiškumą mokslo darbuotojų rodo ir taikymas su-tartinio darbo penkeriems metams ir tik vėl po teigiamos atestacijos ir administracijos sprendimo priėmimas naujai kadencijai. Nors ir Lietuvos Darbo kodeksuose yra tik nurodymai, kad po metų ar daugiau laikino – sutartinio darbo darbuotojas automatiškai lieka nuolatiniu. Atleidžiami ir ne mažiausio „išėtinio atlygio”, kad ir keletą dešimtmečių pradirbusiam dėstytojui ar mokslo darbuotojui. Todėl daug kam atrodo, kad tik pajuokauti norėjo Mokslo ir studijų įstatymo tėvai, įrašę ir 64 straipsnio 2 dal., kad „Dėstytojai kas 5 metai gali būti ne ilgiau kaip vieniems metams atleidžiami nuo pedagoginio darbo moksliniams tyrimams atlikti bei mokslinei bei pedagoginei kvalifikacijai kelti”. Žodžiu, gali kelti savo kvalifikaciją po 5 metų, kai faktiškai jau pasibaigusi jo kadencija, yra atleistas iš darbo ir nebūdamas tikras ar bus vėl priimtas naujai kadencijai?!

Bet grįžkime dar kiek prie monografijų – svarbiausio mokslininko subrendimą ir sugebėjimų rodiklio. Bet monografija ŠMM biurokratų pripažinimą ar ne dar, kaip minėta (2.1.4.) lemia „Leidyklos arba organizacijos – rėmėjos prestižas”.

(Bus daugiau)

RENGINIŲ KALENDORIUS

VASARIO 21 d., sekmadienį, Nepriklausomybės šventės minėjimas – 9:45 v.r. vėliavų pakėlimas Šv. Kazimiero šventovės aikštėje. 1 v.p.p. - Šv. Kazimiero parapijos viršutinėje salėje *minėjimą rengia JAV LB Clevelando skyriaus valdyba.*

KOVO 6 d., šeštadienį, Clevelando lietuvių sporto klubo „Žaibas“ – 60 metų jubiliejaus minėjimas-balius ir „Žaibo“ metinis lėšų sukėlimo parengimas vyks Recher Hall (Slovenian Society Home), 20713 Recher Ave., Euclid, OH. *Informuoja Vidas Tatarūnas tel. 440-209-0440, e-paštas: tatarunas@att.net*

BALANDŽIO 10 d. šeštadienį, 7:00 v.v. Šv. Kazimiero parapijos viršutinėje salėje įvyks sol. Virginijos Muliolienės koncertas. Rengia Akademinis Skautų Sąjūdis.

BALANDŽIO 30 – GEGUŽĖS 1 ir 2 dienomis –60-sios ŠALFAS s-gos sporto žaidynės Clevelande, OH. Rengia – Clevelando LSK „Žaibas“. *Informuoja Vidas Tatarūnas tel. 440-209-0440, e-paštas: tatarunas@att.net*

LIETUVOS VYSKUPŲ ĮSPĖJIMAS

Pastaruoju metu Lietuvos politinį gyvenimą papildė naujai įsikūrusi Krikščionių partija. Visuomeniniame, politiniame, viešajame gyvenime apstu įvairių įsikūrusių krikščioniškos minties bendrijų, organizacijų. Politiniame gyvenime jau daugelį metų veikia ir Krikščionių demokratų partija. Tuose pavadinimuose visuomet akcentuojama tam tikra religinė arba grynai politinė pozicija bei įvardijamas veikiančios organizacijos tapatumas. Tačiau kai naudojama grynai bendrinė krikščionio sąvoka suprantame, kad tai visuomet apeliuojama į religinę, o ne į politinę tapatybę.

Lietuvoje gyvenantiems ir Dievo Žodį skelbiantiems Tradicinių krikščioniškų religinių bendruomenių ir bendrijų nariams kelia didžiulį susirūpinimą, kuomet matome kaip neatsakingai ir nepagarbiai naudojamas mums visiems svarbus ir ypatingai reikšmingas, visą mūsų gyvenimo, veiklos, apsisprendimo ir minties kryptį nusakančio bei religinį tapatumą įtvirtinančio krikščionio termino naudojimas.

Kiekvienoje religinėje bendruomenėje krikščionys save identifikuoja ir įvardija kaip esmiškai priklausančius Kristui, kalba ir liudija savo religinių bendruomenių vadovų siuntimu, veikia Bažnyčios vardu ir Jos įgaliojimu. Istorija liudija kokia daugybė tikinčiųjų savo gyvybėmis sumokėjo už galimybę priklaustyti Kristui ir savo gyvenimą derinti su Evangelijos Žinia.

Labai skaudu ir liūdna, kuomet šia tikrove kaip priedanga pasinaudoja tam tikros politinės minties grupelė žmonių, net nedrįstančių viešai išreikšti savo veiklos krypties, vertybių, aiškaus savęs identifikavimo Kristaus Asmens atžvilgiu, tikslų ir uždavinių. Toks naujos partijos pavadinimas ir neapibrėžtumas suteikia galimybę įnešti klaidingumo daugelio žmonių sąmonei bei sukelti nemenką sumaištį, o kartais ir išprovokuoti nereikalingą priešišumą tam kas krikščioniška, pasmerkimą, pažeminimą, atmetimą ir net krikščionio persekiojimą.

Tikimės, **kad ši naujai įsikūrusi politinė partija priims atsakingus sprendimus, bus drąsi atsakyti šio pavadinimo ir atrasti kitą politinės minties pavadinimą bei partinį tapatumą Lietuvos politiniame gyvenime.** Viliamės, kad atsakingai į šios partijos įregistravimą pažvelgs ir Lietuvos Teisingumo ministerija.

Lietuvos Vyskupų Konferencijos Pirmininkas arkivyskupas Sigitas Tamkevičius

Lietuvos Evangelikų liuteronų Bažnyčios Vyskupas Mindaugas Sabutis

Lietuvos Stačiatikių arkivyskupijos Vadovas Metropolitais Chrizostomas

Lietuvos Evangelikų Reformatų Unitas Lithuania Sinodo Generalinis superintendentas kunigas Rimas Mikalauskas
Lietuvos Evangelikų Reformatų Bažnyčios vardu Generalinis superintendentas kunigas Algimantas Kvedaravičius

NACIONALIZMAS IR PATRIOTIZMAS

Tauta savo bundančia sąmone gimdo tautiškumo mintį ir idėją. Globaline apimtimi tautiškumas yra vadinamas nacionalizmu. Nacionalizmas tautos nekuria, o tik atskleidžia tai, kas jau yra tikrovė, faktas.

Kai tautinė mintis atsiranda, tauta pradeda naują gyvenimo tarpsnį. Dingsta pasyvaus buvimo laikotarpis, tauta pradeda naują gyvenimą formuoti. Bandoma ieškoti tautos gyvenimo prasmės, suvokiama ir aiškinama tautos paskirtis. Iš primityvios būties tauta pradeda kilti į aukštį, į šviesą ir tiesą.

Tautiškumo ar nacionalizmo idėja dėl to yra gera ir palaiminga, kad ji nurodo, kaip tauta iš grumstuoto kelio turi išeiti į platų ir lygų vieškelį, kaip ji turi kurti savo ateities žmoniškesnę ir pilnesnę viziją.

Nacionalizmas ar tautiškumas nustato bendruosius tautinius siekius. Jis kreipia tautą iš palaido bendrumo į vieningumą, iš atskirų norų į bendrą valią. Nacionalizmas yra pirmoji kibirkštis, kuri įžiebta tautos ryžtą ir valią savo kultūrai bei civilizacijai kurti.

Nacionalizmą reikia suprasti, kaip norą ar pastangą, siekiančią savo tautai užtikrinti prasmingą ir jos dvasinių galių ugdymą. Nacionalizmo idėja nėra sena – tik 200 metų.

Savo raida sveiko nacionalizmo mintis įrodė, kad jis gimė savo tautos vertei ir jos gyviniams reikalams ginti.

Iš pagrindų nacionalizmas yra ne grobuoniškas, o defenzinio pobūdžio fenomenas. Tai savos tautos branginimas, ne kitos niekinimas. Taip sveikai suprastas nacionalizmas turi nuopelnų praeityje, jis yra vertingas dabar, atrodo, kad ir ateity jis nebus greitai užgesintas.

Nacionalizmo idėjos išdava yra patriotizmas. Pastarasis yra jausmas, ryžtas, valia, darbas, aukojimas ir pasiaukojimas, visi nukreipti savo tautos gerovei ir palaimai kurti. Iš tikro, patriotizmas yra nacionalizmo turinys.

Kas turi tautinę mintį, ją supranta ir pripažįsta, tas dar tik nacionalistiškai galvoja. Kas turi gyvą patriotinį jausmą, tas jau yra tautininkas ar nacionalistas. Nacionalizmas ir patriotizmas yra lyg dviniai broliai – vienas proto, o kitas širdies atstovas. Tautos gyvenime jie abu yra vertingi, kaip teigiamos, prasmingos ir geros apraiškos. Tik dėl to nacionalizmo mintį, sveiką jo prasmę reikia nešti jaunųjų kartų sąmonei, patriotizmą reikia stiprinti jų dvasioj.

Lietuvių studentų tautininkų korporacija “NEO-LITUANIA” knyga 1965

DAUGIAU NEI PUSĖ APKLAUSTŲ LIETUVOS GYVENTOJŲ GALVOJA APIE EMIGRACIJĄ

Daugiau nei pusė (58 proc.) apklaustų gyventojų teigia dažniau ar rečiau mąstantys apie emigraciją, parodė tinklalapio *delfi.lt* užsakyamu rinkos tyrimų bendrovės „Spinter tyrimai“ atlikta apklausa.

Paklausti, ar mąsto apie emigraciją iš Lietuvos, 13,6 proc. žmonių nurodė tai darantys dažnai, 26,9 proc. - kartais, 18,2 proc. - retai, tuo metu 40,1 proc. apklaustųjų atsakė apie galimybę išvažiuoti iš Lietuvos negalvojančys.

Daugiausia apie emigraciją teigė galvojančys 18-25 metų amžiaus gyventojai - 63 proc. jaunimo nurodė kartais arba dažnai mąstantys apie emigraciją. Vyriausioje amžiaus grupėje tokią galimybę sakė kartais arba dažnai svarstantys 25 proc. apklaustųjų.

Galvojančys apie migraciją taip pat dažniau nurodė vyrai, vidutinio išsimokslinimo, didmiesčių ir rajonų centrų gyventojai.

Tyrimo metu taip pat buvo klausiama, ar gyvendami Lietuvoje, žmonės jaučiasi socialiai saugūs.

Per 71 proc. apklaustųjų rinkosi neigiamą atsakymą: 38,2 proc. teigė besijaučiantys greičiau nesaugūs, 33 proc. - nesaugūs.

Tuo metu 3,4 proc. apklaustų nurodė, jog gyvendami Lietuvoje jaučiasi socialiai saugūs, 24,6 proc. - greičiau saugūs.

Socialiai saugūs dažniau jaučiasi didžiausių pajamų, aukštąjį išsimokslinimą turintys gyventojai, moterys.

Viešosios nuomonės ir rinkos tyrimų bendrovė „Spinter tyrimai“ sausio 8-18 dienomis visoje Lietuvos teritorijoje, 95 atrankiniuose taškuose, apklausė 1003 gyventojus nuo 18 iki 75 metų. Apklausa buvo atliekama standartizuoto interviu metodu. Tyrimo dalyvių pasiskirstymas proporcingas gyventojų skaičiui šalies regionuose. Tyrimo rezultatų paklaida - 3,1 proc.

DIRVAI AUKOJO

E.Jarašūnas, Santa Monica, CA100
D.Degesys, St. Petersburg, FL . 45
A.Pautienis, Richmond Hts., OH45
A.Sutkus, Beverly Shores, IN . 45
A.Bielskus, Cleveland, OH..... 15
F.Misiūnas, Stuart, FL..... 15
L.Karnitis, Columbus, OH..... 10
R.Valaitis, Brecksville, OH..... 5
P.Pagojus, Detroit, MI..... 2

Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkojame

NESUSIPRATIMAI ČIKAGOS JAUNIMO CENTRE

Lituanistikos tyrimo ir studijų centro (LTSC) naujas vadovas yra dr. Augustinas Idzelis, anksčiau gyvenęs Cleveland, OH. Iki šiol šiam svarbiam lietuvybės centrui vadovavo jo steigėjas dr. Jonas Račkauskas, kuris po 25 metų pasitraukė iš tų pareigų. Šis centras saugoja mūsų kultūrinį palikimą išeivijoje – viską, kas yra susiję su lietuvybe. Centras nuolat bendrauja su Martyno Mažvydo biblioteka Lietuvoje. Jame lankosi Fulbright stipendininkai ir asmenys rašą disertacijas ryšium su Lietuva.

Lietuvių fondas kasmet skiria auką šio lituanistikos centro išlaikymui, nes reikia mokėti nuomą už patalpas Jaunimo centrui. LTSC yra 12 archyvų bei muziejų. Jei ir mūsų žiniasklaidai reikia medžiagos, visados galima gauti nemokamai. Pastaruoju metu iškilo nesusipratimai su Jaunimo centro valdyba, kuri nori atimti archyvams reikalingus kambarius. Jaunimo centras priklauso Tėvams Jėzuitams. Jie teigia, jog Centras veiks, kol bus reikalingas lietuvių visuomenei. Lituanistikos tyrimų ir studijų centrui skiriamos aukos yra nurašomos nuo federalinių mokesčių. Ginčą tarp Lituanistikos tyrimo ir studijų centro ir Jaunimo centro valdybos veda advokatai. Jaunimo centro advokatas yra Rimas Domanskis, o LTSC advokatas Carl S. Kubaszewski. Iš dirbančiųjų LTSC sužinojome, kad kai kurie Jaunimo centro valdybos nariai savavališkai pakeitė LTSC patalpų spynas, ardė lentynas ir mėtė archyvus į koridorius.

FOR RENT

EUCLID 200th St. area Downstairs unit, - 1 bedroom, living room, new kitchen, dinette, full bath, refrigerator, stove, washer & dryer.

\$225.00/month

Call John Boyd (216) 409-8555

SPORTAS

LIETUVOS ATSTOVAI ŽIEMOS OLIMPIADOJE

Vankuveryje prasideda žiemos olimpinės žaidynės. Jose Lietuvai atstovauja 6 sportininkai. „Visos viltys sudėtos į biatlonininkę D. Rasimovičiūtę“, – sako Lietuvos tautinio olimpinio komiteto (LTOK) prezidentas A. Poviliūnas. Jai keliamas uždavinys būti pirmajame 20-tuke. Pasak A. Poviliūno, vien dalyvauti olimpinėse žaidynėse nepakanka, pagrindinis dalykas yra kova dėl pergalės. Tačiau pergalė – nebūtinai auksas.

„Pergalė kai kam yra pateikimas į geriausiųjų dvidešimtuką, kai kam – į trisdešimtuką. Kitiems – savęs nugalėjimas, kai nepaprastai sunku, kai jau norisi viską mesti, pasitraukti iš trasos. Kai matai, kad žmogus trasoje atiduoda visas jėgas, kad jis kovoja, tada jam jokių pretenzijų neturi, nes aišku, kad jis padarė viską, ką galėjo“, – tvirtina Artūras Poviliūnas.

Lietuvos misijos vadovė Vida Vencienė pažymi, kad jai svarbiausia, jog „kiekvienas sportininkas įgyvendintų sau pačiam išsikeltą tikslą“. „Vieni sportininkai – jau patyrę. Kai kuriems tai trečiosios olimpinės žaidynės (Dianai Rasimovičiūtei ir Irinai Terentjevai – *lrt.lt*), kitiems (Aleksėjui Novoselskiui ir Vitalijui Rumiancevui) – antrosios. Yra du jauni slidininkai – tai Mantas Strolia ir Modestas Vaičiulis. Kiekvienas sportininkas turi sau išsikėlęs tikslą ir man, kaip misijos vadovei, labai svarbu, kad jiems pasisektų įgyvendinti būtent tuos išsikeltus tikslus“, – kalbėjo V. Vencienė.

Daugiausia tikimasi iš D. Rasimovičiūtės

Pasak A. Poviliūno, iš šėšių žaidynėse dalyvaujančių Lietuvos sportininkų didžiausios viltys siejamos su biatlonininke Diana Rasimovičiūte. Anot jo, „D. Rasimovičiūtė yra tas perliukas, kuris turėtų sužibėti: jeigu dar ne šiose žaidynėse, tai ateinančiose – tikrai“.

„Turino žaidynėse jos geriausias rezultatas buvo aštuoniolikta vieta. Tai buvo tam tikra sensacija mums visiems. Aš manau, kad jos pateikimas į pirmą dvidešimtuką bus labai geras pasiekimas. Tokiu atveju neturėsime jai jokių pretenzijų“, – kalbėjo LTOK vadovas.

A. Poviliūnas iš jau trečiose olimpinėse žaidynėse dalyvaujančios slidininkės Irinos Terentjevos tikisi, jog ši „bent vienoje distancijoje priartės

Lietuvos sportinės delegacijos Vancouver olimpiadoje dalis – slidininkai (iš k.) A. Novoselskis, M. Strolia, I. Terentjeva ir M. Vaičiulis.

prie trisdešimtuko“.

Slidininkui Aleksėjui Novoselskiui keliamas reikalavimas aplenkti bent pusę varžovų. Uždavinys Mantui Stroliai ir Modestui Vaičiuliui – aplenkti bent 30 proc. varžovų.

Perspektyvos – optimistinės

Anot A. Poviliūno ir V. Vencienės, nuo Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo, lietuvių sportininkų, vykstančių į olimpiadą, skaičius kardinaliai nesikeitė.

„1992 metais, kai po 64 metų pertraukos pirmą kartą dalyvavome kaip nepriklausoma komanda, turėjome 6 sportininkus – lygiai tiek pat, kiek šiomet. (Žaidynėse, vykusiuose tarp 1992 ir 2010 m.) sportininkų skaičius keitėsi nežymiai, vykdavo tai septyni, tai aštuoni“, – pasakojo A. Poviliūnas.

Pasak A. Poviliūno, esamomis sąlygomis sudėtinga išugdyti daugiau sportininkų, kurie galėtų dalyvauti žiemos olimpinėse žaidynėse, tačiau į ateitį LTOK vadovas žiūri optimistiškai.

„Neturint bazių, tradicijų, veiksmingai dirbančių trenerių – iš tikrųjų labai sudėtinga. Pavyzdžiui, tokioms grynai techninio pobūdžio šakoms, kaip bobsležius arba rogučių sportas, mes neturime bazės (artimiausia bazė yra Latvijoje).

Bet iš kitos pusės, viliosi, Sočio olimpinėse žaidynėse, kurios bus po ketverių metų, mūsų atstovai dalyvaus ir kitose rungtyse. Yra Agnė Sereikaitė, greitajam čiuožimui labai gabi mergaitė, taip pat aktyviai užsiimama akmenslydžiu“, – kalbėjo A. Poviliūnas.

Dėl kai kurių startų – abejonės

Pasak Lietuvos misijos vadovės V. Vencienės, Vanku-

ryje pirmoji startuos D. Rasimovičiūtė – vasario 13 d. Tai bus 7,5 km biatlono rungtis. Ji taip pat varžybose dalyvaus vasario 16 d. (10 km) ir vasario 18 d. (15 km). Ar turės galimybę D. Rasimovičiūtė startuoti vasario 21-ąją (12,5 km), anot V. Vencienės, priklausys nuo to, kaip sportininkė pasirodys per pirmuosius savo startus.

Vasario 15 d. varžysis I. Terentjeva (10 km) ir A. Novoselskis (15 km). Vasario 17-ąją sprintas laukia visų keturių slidininkų: I. Terentjevės, M. Strolios, A. Novoselskio ir M. Vaičiulio.

Ar vasario 19 d. startuos I. Terentjeva (15 km), o vasario 20 d. A. Novoselskis (30 km), bus nuspręsta atsižvelgiant į sportininkų savijautą, pirmus startus, pasitarus su treneriais.

Vasario 22-ąją varžybose dalyvaus 2 iš 3 slidininkų (M. Strolios, A. Novoselskio, M. Vaičiulio) atrinkti sportininkai. V. Vencienė pažymi, kad tai pirmas kartas, kada olimpinėse žaidynėse lietuviai slidininkai startuos komandinėje estafetėje. V. Rumiancevo vasario 27 d. laukia slalomo rungtis. *LRT*

Jeigu planuojate pirkti arba parduoti namą, prieš priimdami galutinį sprendimą apsilankykite šiose interneto svetainėse, arba paskambinkit

LINUI MULIOLIUI - 216-387-3204

linas@fixlerrealty.com

www.ClevelandHousingMarket.com
www.LyndhurstOhioHomes.com
www.Euclid-Homes.com
www.Richmond-Heights-Homes.com
www.MayfieldHomes.net
www.Pepper-Pike-Homes.com
www.SouthEuclidHomes.com
www.Beachwood-Ohio-Homes.com
www.FixlerRealty.com

Fixler Realty Group, Inc.
Linas Muliolis - Mob. Tel. - 216-387-3204

JAKUBS AND SON Laidojimo Įstaiga

William J. Jakubs Sr.
William J. Jakubs Jr.
Kenneth Schmidt
Barbara Jakubs Schmidt

Licenzijuoti direktoriai ir balzamuotojai

936 East 185th Street Cleveland, Ohio 44119
36000 Lakeshore Blvd. Eastlake, Ohio 44095

Telefonas: (216) 531-7770

Laidotuvių koplyčia erdvi, vėsinama, telkianti jaukią atmosferą rūdėsio valandoje. Didelė aikštė automobiliams pastatyti.

P.S. TIRE Inc. Complete Front End Service

216 481-5397

New and used Tires, Brakes, Shocks, Struts
Mufflers, Lube oil and Filter
Buy any 4 tires and receive a P.S. Tire hat!

OPEN

Mon. – Fri.: 8 am to 6 pm 866 E. 200th St.
Sat.: 8 am to 4 pm Cleveland, OH 44119

TAUPA LITHUANIAN CREDIT UNION

SAVI PAS SAVUS
KVIEČIAME VISUS Į TAUPĄ

Telefonas (216) 481-6677; El. paštas TAUPA@AOL.COM
767 EAST 185th Street CLEVELAND, OHIO 44119

DARBO VALANDOS :

Antradienį, trečiadienį ir ketvirtadienį 9:00 v.r. - 4:00 p.p.
Penktadienį 9:00 v.r. - 6:00 p.p.
Šeštadienį 9:00 v.r. - 12:00 p.p.
Sekmadienį 11:00 v.r. - 12:00 p.p.

KIEKVIENA TAUPOMOJI SĄSKAITA IKI \$100,000 YRA APDRAUSTA (NCUA)

FOR RENT

EUCLID 200th Street area. Like new unit –
Upstairs, 3 bedroom, dining room, kitchen, full bath.
New stove, refrigerator, washer, & dryer.

\$325.00/month

Call John Boyd (216) 409-8555